

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ฉบับนี้ ยังคงมีบทความที่มีประโยชน์และความหลากหลายสาขาวิชา โดยเนื้อหาสาระส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับภาษา อันได้แก่ เรื่อง “ผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” เรื่อง “การใช้กลวิธีโฟนิคส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของตำรวจ จังหวัดพะเยาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน” และเรื่อง “คำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล” ซึ่งบทความที่กล่าวมาข้างต้นจะเกี่ยวกับภาษาทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ยังมีบทความวิจัยที่หลากหลายและมีน่าสนใจอย่างยิ่งคือ เรื่อง “แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟของนักศึกษาโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” กองบรรณาธิการขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจและส่งบทความที่มีคุณค่าและสาระประโยชน์มาเผยแพร่ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาจะเป็นวารสารวิชาการอีกเล่มหนึ่งที่เป็นสื่อกลางทางด้านความรู้ทางวิชาการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

รองศาสตราจารย์เปรมวิทย์ วิวัฒน์เศรษฐ์
บรรณาธิการ

บทความวิจัย (Research Article)

แรงจูงใจต่ออาชีพเชฟของนักศึกษาโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต Motivation of Students to the Chef Occupation ; School of Culinary Arts, Suan Dusit Rajabhat University

จารึก ศรีอรุณ^{1*} และ วไลภรณ์ สุทธา¹

Jareuk Sriaroon^{1*} and Walaiporn Suttha¹

บทคัดย่อ

การศึกษาแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟของนักศึกษาโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวน 400 คนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้าเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามที่มีคุณภาพและการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติทดสอบ t (Independent t-test) เปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ One-Way ANOVA และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Fisher's Least Significant Difference) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟของนักศึกษาโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่เป็นแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟสูงที่สุดคือ ด้านความสามารถ ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 4.00$) และด้านที่เป็นแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านความมั่นคง ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 50 และเพศหญิงร้อยละ 50 ส่วนมากมีอายุมากกว่า 21 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนโดยจบการศึกษาในระดับ ปวส/อนุปริญญา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

^{1*}สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ 10300

¹Master of Home Economics Program in Home Economics, Suan Dusit Rajabhat University, Bangkok 10300

Corresponding author e-mail: jug888@hotmail.com

ระหว่าง 30,001-40,000 บาท นักศึกษาจบการศึกษาจากโรงเรียนในเขตที่ตั้งภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 2.51-3.00 ส่วนใหญ่ยังไม่มีประสบการณ์ในการเรียนด้านการประกอบอาหาร ส่วนประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกอบอาหารพบว่า มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี ทั้งนี้แบ่งเป็นนักศึกษาปี 1 ถึง 4 ร้อยละ 25 ต่อชั้นปี และผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน ที่ตั้งของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปีของนักศึกษาและการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองหลักต่างก็มีแรงจูงใจต่ออาชีพเชฟต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: แรงจูงใจต่ออาชีพเชฟ, โรงเรียนการเรือน, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Abstract

The research aims to study Motivation of Students to the Chef Occupation; School of Culinary Arts, Suan Dusit Rajabhat University. The samples were classified from individual of factors of 400 students studying in the first year to the fourth year in the program of Culinary Technology and Service at School of Culinary Arts, Suan Dusit Rajabhat University. The tool was used to collect data is questionnaires, and data analyze was by means of percentage, median and standard deviation. However, independent test was used for testing and median differences, while one way Anova was applied for analysis of variance and LSD (Fisher's Least Significant Differences) was used for analysis of double effect by statistical significance at the 0.05 level.

The result from the research shows that samples consisting of male 50% and female 50%, the most students age were more than 21 have their domicile in Bangkok, with parents of educational background of technical certificate and diploma level working in a private sector. The average family income was among 30,000 to 40,000 Baht per month. Most samples of students finished high school from the North with an average GPA between 2.51 to 3.00 with the most no experience in culinary lessons, and with less than one year experience in food working field. The students motivation to the chef occupation indicate that most samples in general gives priority to motivational factors to the chef occupation at a high level. The motivational factors had mostly affected to the chef occupation were ability and social respectively. The least effective motivational factors to the chef occupation were the ability. The outcome of motivational analysis was the chef occupation of students at School of Culinary Arts, Suan Dusit Rajabhat University were classified from individual factors, point out that of adult students, high school location, average GPA, educational year and parents different educational background had different motivation to the chef occupation of students at School of Culinary Arts, Suan Dusit Rajabhat University by statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Motivation for being a chef, Home Economics School

บทนำ

เซฟกลายเป็นอาชีพในฝันของคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักและหลงใหลการทำอาหาร ในยุคของการนำเสนอตามสื่อรายการทีวีโปรแกรม การแข่งขันทำอาหาร การชิมอาหารตามร้านอาหารที่อยู่ในความสนใจของผู้บริโภคด้วยรสชาติและหน้าตาอาหาร รวมถึงองค์ประกอบอื่นๆ ภายในร้าน (อ้างอิงใน <http://www.mcot.net/site/content?id=50c09153150ba0d60f0000f2>) จุดเปลี่ยนที่ชัดเจนที่สุดเกิดขึ้นเมื่อรัฐบาลให้การสนับสนุนด้านอาหารไทย ขยายตลาดสู่ตลาดโลก รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก (Kitchen of the World) โดยมุ่งดำเนินการอย่างเป็นระบบให้มีการขยายตัวของร้านอาหารไทยจำนวนมากซึ่งจะส่งผลดีต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศรวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย การส่งออกสินค้าอาหารและสินค้าอื่นๆ (อ้างอิงใน <http://www.thaifoodtoworld.com/home/governmentpol.php>) ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนาหลักสูตรด้านอาหาร เพื่อผลิตบัณฑิตในสายอาชีพเซฟ เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นด้านอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านอาหาร มหาวิทยาลัยได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรและนักศึกษา ทั้งการรักษาความเป็นแบบแผนดั้งเดิมและการศึกษาองค์ความรู้ใหม่ รวมถึงการแข่งขันด้านอาหารในระดับประเทศและระดับสากล เพื่อก้าวไปสู่สถาบันที่เป็นผู้นำด้านอาหารอย่างแท้จริง โดยผลิตบุคลากรสายอาหารที่มีคุณภาพเข้าสู่อุตสาหกรรมอาหารและการบริการผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจที่จะศึกษาเรื่อง แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ทั้งนี้ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้สถาบันการศึกษาต่างๆ ได้ใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรด้านผู้ประกอบการอาหารให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ในการวางแผนจ้างงานผู้ประกอบการได้อย่างเหมาะสมเพื่อลดปัญหาขาดแรงงานในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟของนักศึกษาโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย 2 ตัว คือ 1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 11 ด้าน คือ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครองหลัก การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ที่ตั้งของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยรวม ประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกอบอาหาร ประสบการณ์ในการเรียนด้านการประกอบอาหาร และ ชั้นปีของนักศึกษา 2. ตัวแปรตาม ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านสังคม ด้านชื่อเสียง ด้านอำนาจ ด้านความสามารถ ด้านความสำเร็จและด้านการเงิน

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง "สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ภาวะสิ่งแวดล้อม" (Loundon and Bitta. 1988:368)

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ภาวะสิ่งแวดล้อม (Loundon and Bitta. 1988:368) จากความหมายนี้จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เป็นกลไกที่ไปกระตุ้นพลังของร่างกายให้เกิดการกระทำ
2. เป็นแรงบังคับให้กับพลังของร่างกายที่จะกระทำอย่างมีทิศทาง

แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันต่อบุคคลหรือแรงผลักดันภายในตัวบุคคล ที่ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมเฉพาะที่มีทิศทางไปสู่เป้าประสงค์ เป็นพลัง

ผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูง จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำ จะไม่แสดงพฤติกรรมหรือไม่ก็ล้มเลิก การกระทำ ก่อนบรรลุเป้าหมาย แรงจูงใจประกอบด้วย 7 ด้าน [3]

ด้านความมั่นคง หมายถึง มนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องมีแรงจูงใจในรูปสวัสดิการต่างๆ มักอยู่ในรูปของจิตสำนึก เพื่อให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคง

ด้านสังคม หมายถึง การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และไม่ใช่เพื่อมีตราภาพเสมอไป แต่เพื่อให้บุคคลอื่นยอมรับและศรัทธาเชื่อถือ

ด้านชื่อเสียง หมายถึง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคล บุคคลบางคนพึงพอใจกับชื่อเสียงระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติและระดับนานาชาติ

ด้านอำนาจ หมายถึง ศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคลแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง สามารถทำบุคคลอื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่ และอำนาจส่วนตัวบุคคล เป็นบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรม แสดงว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจส่วนตัว แต่บางคนเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท

ด้านความสามารถ หมายถึง ความสามารถในการควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและสังคม เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวัง

ด้านความสำเร็จ หมายถึง สิ่งที่บุคคลให้ความสนใจต่อความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ามากกว่าเงินทองและคำยกย่องสรรเสริญ

ด้านการเงิน หมายถึง ตัวแทนในการแลกเปลี่ยน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนและมีความสัมพันธ์กับความต้องการในระดับทุกประเภท

นิยามอาชีพเชฟ รับผิดชอบการผลิตอาหารในครัว ดูแลกำกับขั้นตอนการเตรียมอาหาร จัดวางระเบียบ กำหนดหน้าที่และควบคุมการทำงานของพนักงาน ควบคุมต้นทุนการผลิตอาหาร โดยคำนวณต้นทุนอาหารและแรงงาน สอนวิธีการปรุงอาหารแก่พนักงานและควบคุมการประสานงาน วางแผนรายการอาหารและตรวจสอบคุณภาพอาหาร

ครัวของภัตตาคารหรือโรงแรมระดับ 5 ดาว มีบุคลากรโดยจัดสรรหน้าที่กันอย่างชัดเจนเรียกว่า Brigade de Cuisine ซึ่งพอจะแจกตำแหน่งออกมาได้ดังนี้

1. Chef de Cuisine หรือ Executive chef (พ่อครัวใหญ่) คือ เจ้านายใหญ่ของครัวนั้น ๆ มีหน้าที่คิดเมนูอาหาร สไตล์การตกแต่งบนจาน บริหารงานทั้งคนทั้งข้าวของในครัว จ่ายตลาดโดยส่งวัตถุดิบ รักษามาตรฐานและบรรยากาศของห้องครัว นอกจากนี้ยังต้องสามารถทำงานแทนลูกทีมที่ท้อแท้หรือลัมปวยได้ทุกตำแหน่งอีกด้วย

2. Sous-chef de cuisine (ผู้ช่วยพ่อครัวใหญ่) เป็นมือรองจากพ่อครัวใหญ่อีกที คอยทำหน้าที่บริหารงานและดูแลทุกอย่างอย่างเป็นไปตามที่พ่อครัวใหญ่สั่ง อบรมทีมงานอย่างสม่ำเสมอ, รักษาความสะอาดของครัว และทำหน้าที่ทุกอย่างแทนเวลาที่พ่อครัวใหญ่ไม่อยู่ ถ้าเป็นครัขนาดย่อมๆ ไม่ต้องมี Sous-chef

3. Chef de partie หรือ บางทีก็เรียก Station Chef กล่าวคือในห้องครัวหนึ่งจะแบ่งย่อยเป็นหลายๆ station คอยรับผิดชอบอาหารแต่ละกลุ่ม Chef de partie คือ senior chef ที่เป็นหัวหน้าสเตชันนั้นซึ่งจะมีเชฟมือรองๆ เรียกว่า first cook, second cook เป็นลูกทีมอีกที

4. Commis นี่ก็คือตำแหน่งแรกเริ่มของเด็กใหม่ที่เพิ่งจบจากโรงเรียนสอนทำอาหารเป็นเชฟผู้ช่วยในทีมของ Chef de partie

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียนการเรือนแห่งแรกของประเทศไทยชื่อ “โรงเรียนมัธยมวิสามัญ การเรือน” สังกัดกอง

อาชีวศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2477 ที่วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย-เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร) มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกอบรมการบ้านการเรือนสำหรับสตรีหลักสูตร 4 ปี และได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรอบรมครูการเรือนขึ้นเป็นครั้งแรกมีความมุ่งหมายเพื่อเตรียมผู้ที่ จะออกไปมีอาชีพครูในแขนงนี้ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาเอาไว้ดังนี้

การกำหนดอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยออกเป็น 4 ด้าน (เป็นสถาบันเฉพาะทาง ลักษณะที่เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี)

- การศึกษาปฐมวัย
- อุตสาหกรรมอาหาร
- อุตสาหกรรมบริการ
- พยาบาลศาสตร์

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ

ระดับปริญญาตรีมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการประกอบอาหาร การพัฒนารายการอาหาร หรือผลิตภัณฑ์อาหาร โดยนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารไปประยุกต์ใช้ และการบริการได้เป็นไปตามมาตรฐานถูกต้องตามหลักสากล
2. มีความรู้ความสามารถในการบริการ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีจิตบริการ
3. มีความรู้ความเข้าใจในหลักการจัดการและประกอบธุรกิจอาหารอย่างมีประสิทธิภาพ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ
4. ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการสื่อสาร การใช้สารสนเทศ และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัย และให้บริการวิชาการแก่ชุมชนอย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของประเทศ
5. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรมในการประกอบวิชาชีพทางการประกอบอาหารและการบริการ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวน 815 คน

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา(Quota Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากร เช่นเมื่อต้องการกลุ่มตัวอย่าง 100 คน แบ่งเป็นเพศชาย 50 คน หญิง 50 คน แล้วเลือกแบบบังเอิญ คือเลือกจนครบตามจำนวนที่ต้องการ (อ้างอิง <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~jaimorn/re6.htm>) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 400 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ชั้นปีละ 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟ ของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประกอบด้วย คำถามแบ่งได้เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 11 ข้อ เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครองหลัก การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่ตั้งของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์ในการเรียนด้านการประกอบอาหาร และประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกอบอาหาร ชั้นปีของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟ ของนักศึกษา โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟของนักศึกษา 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความ

มั่นคง ด้านสังคม ด้านชื่อเสียง ด้านอำนาจ ด้านความสามารถ ด้านความสำเร็จและด้านการเงิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้สำหรับข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้สำหรับข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม โดยการสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มอย่างเป็นอิสระจากกัน (Independent t-test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประชากรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มและในกรณีที่พบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Fisher's Least Significant Difference)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ แล้วจึงนำข้อมูลมาจัดทำแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง และปรับข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
4. ทดสอบประสิทธิภาพของแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วโดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง 4 หลักสูตรเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 10 คน ผู้วิจัยได้ทำการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนี IOC [11] กำหนดเกณฑ์ที่ใช้คือ ค่าที่คำนวณได้นั้นต้องมากกว่า 0.50 ($IOC > 0.5$) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด โดยข้อคำถามที่ต่ำกว่า 0.5 ผลที่ได้คือ ดี 0.8044
5. ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

ผลวิจัยและวิจารณ์

ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพของผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟของนักศึกษาโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ 50 และเพศหญิงร้อยละ 50 ส่วนมากมีอายุมากกว่า 21 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนโดยจบการศึกษาในระดับ ปวส/อนุปริญญา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวระหว่าง 30,001-40,000 บาท นักศึกษาจบการศึกษาจากโรงเรียนในเขตที่ตั้งภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 2.51-3.00 ส่วนใหญ่ยังไม่มีประสบการณ์ในการเรียนด้านการประกอบอาหาร ส่วนประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกอบอาหารพบว่ามีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี ทั้งนี้แบ่งเป็นนักศึกษาปี 1 ถึง 4 ร้อยละ 25 ต่อชั้นปี

ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟของนักศึกษาโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมเมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่เป็นแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟสูงที่สุดคือ ด้านความสามารถ รองลงมาคือ ด้านสังคม และด้านที่เป็นแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านความมั่นคง รายละเอียดแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

นักศึกษาที่มีเพศ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครองหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ประสบการณ์ในการเรียนด้านการประกอบอาหารและประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกอบอาหารต่างกันมีแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินาฏ [14] ด้านภูมิลำเนาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพในระดับต่ำ แต่ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ พุดตาน (2541) ด้านรายได้ของบิดามารดาและผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน

นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน ที่ตั้งของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปีของนักศึกษาและการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองหลักต่างกันมีแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวา (2546) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อการเลือกอาชีพในระดับมาก

แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟด้านความมั่นคงพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟมากที่สุดคือ อาชีพเซฟมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจของ ถวิล [3] กล่าวว่าด้านความมั่นคง หมายถึงมนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องมีแรงจูงใจในรูปสวัสดิการต่างๆ มักอยู่ในรูปของจิตสำนึก เพื่อให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินาฏ [14] ด้านความมั่นคงมีผลต่อการเลือกอาชีพในระดับสูง

แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟด้านสังคมพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟมากที่สุดคือได้ทำอาหารให้ผู้อื่นรับประทาน สอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจของ ถวิล [3] กล่าวว่าด้านสังคม หมายถึงการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และไม่ใช่เพื่อมิตรภาพเสมอไป แต่เพื่อให้บุคคลอื่นยอมรับและศรัทธาเชื่อถือ

แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟด้านชื่อเสียงพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟมากที่สุดคือศึกษาในสถาบันที่มีชื่อเสียงด้านอาหาร สอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจของ ถวิล [3] กล่าวว่าด้านชื่อเสียง หมายถึงความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคล บุคคลบางคนพึงพอใจกับชื่อเสียงระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติและระดับนานาชาติ

แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟด้านอำนาจพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟมากที่สุดคือ

ใฝ่ฝันอยากเป็นเจ้าของร้านอาหาร สอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจของ ถวิล [3] กล่าวว่าด้านอำนาจ หมายถึงศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคลแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง สามารถทำบุคคลอื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่ และอำนาจส่วนตัวบุคคล เป็นบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรม แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บางคนเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท

แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟด้านความสามารถพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟมากที่สุดคือสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ สอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจของ ถวิล [3] กล่าวว่าด้านความสามารถ หมายถึงความสามารถในการควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและสังคม เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวัง

แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟด้านความสำเร็จพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟมากที่สุดคือมีความมุ่งมั่นเห็นกิจการร้านอาหารประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจของ ถวิล [3] กล่าวว่าด้านความสำเร็จ หมายถึงสิ่งที่บุคคลให้ความสนใจต่อความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ามากกว่าเงินทองและคำยกย่องสรรเสริญ

แรงจูงใจต่ออาชีพเซฟด้านการเงินพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นบัณฑิตที่มีผลต่อแรงจูงใจต่ออาชีพเซฟมากที่สุดคือสามารถสร้างรายได้พิเศษสอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจของ ถวิล [3] กล่าวว่าด้านการเงินหมายถึงตัวแทนในการแลกเปลี่ยน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนและมีความสัมพันธ์กับความต้องการทุกระดับทุกประเภท โดยงานงานวิจัยของ สิรินาฏ [14] ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทนมีผลต่อการเลือกอาชีพในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารและการบริการควรเพิ่มสวัสดิการพิเศษให้กับอาชีพเชฟให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ที่ต้องการจะประกอบอาชีพนี้ในอนาคตมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีและมีความมั่นคง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ศึกษาสนใจประกอบอาชีพนี้มากยิ่งขึ้นในอนาคตได้

1.2 มหาวิทยาลัยควรจัดทำหลักสูตรและฝึกสอนนักศึกษาให้มีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพของตนเอง ซึ่งการเลือกใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพที่เหมาะสมต่อการประกอบอาหาร รวมถึงการปรุงอาหารด้วยขั้นตอนที่ถูกสุขลักษณะคือความรับผิดชอบต่ออาชีพที่ต้องปฏิบัติอยู่เสมอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความรับผิดชอบต่อสังคม

1.3 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรในด้านของตนเอง รวมถึงการจัดให้มีกิจกรรมศึกษาฐานนอกสถานที่หรือการให้ความรู้บรรยายพิเศษเพิ่มเติมจากวิทยากรหรือผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์พิเศษเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้รับในห้องเรียน

1.4 มหาวิทยาลัยและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารและการบริการควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความก้าวหน้าในอาชีพเชฟมากยิ่งขึ้น เช่น การฝึกงานก่อนจบการศึกษาในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและนำไปใช้ต่อยอดกับธุรกิจส่วนตัวของตนเองได้ต่อไป

1.5 มหาวิทยาลัยและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารและการบริการควรจัดให้นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมหรือฝึกงานจริงกับสถานประกอบการในระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงจากการปฏิบัติงานและเพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ประสบการณ์เหล่านี้ไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ต่อไป

1.6 ทางมหาวิทยาลัยและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอาหารและการบริการควรให้ความรู้ในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความรู้ในการบริหารจัดการร้านอาหารในด้านต่าง ๆ รวมถึงการถ่ายทอดประสบการณ์จากผู้ประกอบการร้านอาหารโดยตรง

เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ทางการบริหารงานและการนำประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจของตนเองในอนาคตได้ต่อไป

1.7 ทางมหาวิทยาลัยควรฝึกให้นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถของตนเองผลิตอาหารและอื่น ๆ เพื่อสร้างรายได้จากหลากหลายช่องทางในอนาคตได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร (พิมพ์ครั้งที่ 3): กรุงเทพฯ; 2551.
2. เฉลิม ศรีผดุง, ดร.ณิ บุญสิงห์, วรพัฒน์ ทิวถนอม และจิราพร เจริญ ประเสริฐ. รายงานวิจัยเรื่องความต้องการในการรับราชการของนิสิตนักศึกษา. มูลนิธิคอนราด อเดเนา. เอกสารวิชาการที่ 4/2534. กรุงเทพมหานคร: กองวิชาการสำนักงาน กพ; 2535.
3. ถวิล เกื้อกุลวงศ์. การมุ่งใจเพื่อผลงาน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์; 2528.
4. นวลศิริ เปาโรหิตย์. พัฒนาการทางอาชีพ. กรุงเทพมหานคร. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2528.
5. นารา ชีเรนทร, สงคราม เชาวศิริศิลป์. จิตวิทยาทั่วไป. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2540.
6. บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2546.
7. เบญจ จิรภัทรพิมล. ความมุ่งหวังปรารถนาทางอาชีพของนักศึกษาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และ 4. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2517.
8. พรพนา อรรถจันโจ. การสำรวจแนวบทบาทนิสิตนักศึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยระบบจำกัดรับ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2588.

9. รัชนิการณ มณีพงศ์. การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคกลาง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2559.
10. วิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี. การรับรู้ความสามารถของตนในเรื่องอาชีพ; ตัวแปรที่น่าสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน. วารสารจิตวิทยา 2538; 2. หน้า 97-107.
11. ศิริชัย การญจนวาสี ฤทธิ์การวัดและประเมินผลเอกสารประกอบการสอน ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร; 2544. เอกสารอัดสำเนา.
12. ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กัลยา วาณิชยปัญญา. หลักสถิติ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2552.
13. ศรีนวล โกมลนนิช. แนวทางการศึกษาต่อวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร: แผนกช่างพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร; 2522.
14. สิรินาฏ ผางสระน้อย. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกประกอบอาชีพครูของบัณฑิตสาขาการศึกษา ระดับปริญญาโท ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชา วิจัยการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ; 2551.
15. โสภณัท นุชนาด. จิตวิทยาวัยรุ่น. สถาบันราชภัฏธนบุรี; 2542.
16. เสาวลักษณ์ ลิ้มปิชาติ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เป็นและไม่เป็นวัฒนธรรมทางอาชีพตามเพศ ศึกษากรณีนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2544.
17. สุเทพ สันติรานนท์, ปราณี ทองคำ. รายงานวิจัยพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชีพตามแนวแบบสำรวจความสนใจในอาชีพตามทฤษฎีของฮอลแลนด์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี; 2553.
18. ษมาพร พันธุมโพธิ์. การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2559.
19. Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. Determining sample size for research activities; 1970.
20. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 608.
21. Slater, L. Opening Skinner's Box: Great Psychological Experiments of the Twentieth Century. London: Bloomsbury. Maslow; 2004. (1970 : 46)
22. Walters, C.J. Adaptive Management of Renewable Resources. Newyork : Mc Graw-Hill. ;1978.
23. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : สำนักหอสมุดและศูนย์สารสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
24. แนวคิดเกี่ยวกับเซฟ (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://jobnorththailand.com/learning/100work/work122.php>
25. โนวาแอ็ค. 2550: ออนไลน์ อ้างอิงจาก Loundon and Bitta.1988: 368)
26. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://dnfe5.nfe.go.th/ilp/42009/42009-41.htm>
27. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.mcot.net/site/content?id=50c09153150ba0d60f0000f2>)
28. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaifooodtoworld.com/home/governmentpol.php>
29. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm>
30. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/302421> Maslow (1962 : 58)

บทความวิจัย (Research Article)

คำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

Sanskrit Loan Words in Vetāla Tales

ศราวุธ หล่อดี¹Sarawut Lordee¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง คำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปคำ หมวดคำ การเปลี่ยนแปลงเสียง การเปลี่ยนแปลงความหมาย ซึ่งศึกษาตามแนวคิดเรื่องประเภทของการเปลี่ยนแปลงความหมาย ของลาดิสลัฟ ชกุสตา (Ladislav Zgusta) [1] และจัดกลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ นิทานเวตาล พระนิพนธ์ พระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ [2]

ผลการวิจัยพบว่า คำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล จำนวน 112 คำ มีรูปคำ 2 แบบ แบบแรกเป็นรูปคำ ภาษาสันสกฤตที่เหมือนกับรูปคำภาษาไทย แบบที่สองเป็นรูปคำภาษาสันสกฤตที่แตกต่างจากรูปคำภาษาไทย ประกอบด้วยหมวดคำ 3 หมวดคำ ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์

ด้านการเปลี่ยนแปลงเสียงและความหมายของคำยืมภาษาสันสกฤตพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ และเสียงสระ ส่วนความหมายของคำยืมภาษาสันสกฤตมีความหมายย่ำยที่ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายคงเดิม นอกจากนี้ยังจัดกลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตได้ทั้งหมด 10 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมนุษย์และอวัยวะ คุณสมบัติ การกระทำ อมนุษย์และเทพ สถานที่ ทรัพยากรธรรมชาติ ดาวและเวลา วิชาความรู้ ศาสนาและความเชื่อ อาวุธและวัตถุ

คำสำคัญ: คำยืม, ภาษาสันสกฤต, นิทานเวตาล

Abstract

The study, entitled Sanskrit loan words in Vetāla tales aimed to study word form, sound change and semantic change based on semantic change of Ladislav Zgusta [1] and group Sanskrit loan words by collecting data from Vetāla tales, composed by His Highness Prince Rajani Chamcharas, Prince Bidyalongkorn [2]

The results of the study showed that there were 112 Sanskrit loan words in Vetāla tales which had 2 types of word form. First type was the Sanskrit word form which was similar to Thai word form. Second type was Sanskrit word form which was different from Thai word form composing of three word categories as noun, verb and adverb.

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 56000

¹ Section of Thai Language, School of Liberal Arts, University of Phayao, Phayao 56000

Corresponding author E-mail: sarawut_lordee@hotmail.co.th

Regarding to sound change and semantic change of Sanskrit loan words, it was found that there was consonant and vowel sound change. The meaning of Sanskrit loan words had meanings of moving, expanding, narrowing and being the same. Besides, there were 10 Sanskrit loan word categories. These were human and organ, quality, doing, non-human and gods, place, natural resource, star and time, knowledge, religions and beliefs, weapon and object.

Keywords: Loan Words, Sanskrit Language, Vetāla Tales

บทนำ

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีความหลากหลายด้านชาติพันธุ์และกลุ่มภาษา ภาษากลุ่มต่าง ๆ ในดินแดนนี้ หลายภาษารับเอาภาษาสันสกฤตซึ่งเป็นภาษาตระกูลอินโด-ยูโรเปียน (Indo-European) ที่มีลักษณะแตกต่างจากภาษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หลายประการมาใช้ในวัฒนธรรมของตน โดยได้รับอิทธิพลจากการเผยแผ่ศาสนาจากประเทศอินเดีย

ภาษาไทยนำคำภาษาสันสกฤตมาใช้จำนวนมาก แต่ปัจจุบันยังไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่า คนไทยรู้จักภาษาสันสกฤตตั้งแต่สมัยใด หากสันนิษฐานจากศิลาจารึกสมัยสุโขทัยอาจอนุมานได้ว่า คนไทยคงรู้จักภาษาสันสกฤตมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยหรือก่อนหน้านั้น โดยช่วงแรกคนไทยอาจได้ศึกษาภาษาสันสกฤตจากชาวเขมรโบราณ เนื่องจากชาวเขมรมีความชำนาญภาษาสันสกฤต [3]

เมื่อสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระองค์ทรงให้พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ ขณะนั้นชาวอังกฤษเริ่มสนใจศึกษาเรื่องอินเดีย มีการแปลวรรณคดีอินเดียหลายเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ จึงทำให้พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสนพระทัยเรื่องอินเดียศึกษา แม้ว่าจะมิได้ทรงศึกษาภาษาสันสกฤตโดยตรง แต่ก็ทรงสนพระทัยวรรณคดีสันสกฤตอย่างยิ่ง และได้พระราชนิพนธ์งานหลายเรื่องที่มีเค้าจากวรรณคดีสันสกฤต

อนึ่ง สมัยนี้ยังมีพระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ กวีราชสำนักที่มีความสามารถด้านการประพันธ์ร้อยแก้ว กวีนิพนธ์ และงานแปล อาทิ ทรงนิพนธ์เรื่องนิทานเวตาล ที่มีต้นเค้ามาจากเวตาลปัญจวิศติ วรรณคดีสันสกฤตโบราณอายุ 2,500 ปีก่อนพุทธกาล ซึ่งเป็นนิทานภาษาสันสกฤตที่เก่าแก่ที่สุดใน

โลก เมื่อนิทานเวตาลแพร่กระจายและเป็นที่รู้จักในประเทศไทย พระองค์ทรงแปลและเรียบเรียงนิทานดังกล่าวจากเอกสารภาษาอังกฤษจำนวน 10 เรื่องจากนิทานเวตาล 25 เรื่อง

จากพระนิพนธ์ พระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ สะท้อนให้เห็นว่า ภาษาในโลกเมื่อมีการติดต่อกัน ย่อมมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกภาษา ทั้งภาษาที่อยู่ในตระกูลเดียวกัน หรือภาษาที่อยู่ต่างตระกูลกัน ผลพลอยได้จากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอีกประการหนึ่งคือ การยืมศัพท์ เป็นการรับคำศัพท์จากภาษาหนึ่งเข้าไปใช้ในอีกภาษาหนึ่ง โดยคงเสียงไว้เกือบเหมือนภาษาเดิม หรืออาจปรับเปลี่ยนให้เข้ากับระบบเสียงของภาษาผู้ยืมคำศัพท์เรียกว่า คำยืม (loan word) [4]

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคำยืมภาษาสันสกฤต และนิทานเวตาลพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาคำยืมภาษาสันสกฤต และนิทานเวตาลอยู่พอสมควร เช่น งานวิจัยเรื่อง “คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยสมัยอยุธยา” [5] “คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในมหานาคคำหลวงกัณฑ์ทศพร” [6] “คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในวรรณกรรม เรื่อง มหาวรรคยuth ของสุภร ผลชีวิน” [7] “ศึกษาการเปลี่ยนแปลงคำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตที่ปรากฏในพระปฐมสมโพธิกถา” [8] “คำยืมบาลีสันสกฤตในเขมร” [9] “การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมนิทานเวตาลฉบับภาษาไทย 4 สำนวน” [10] และ “วิเคราะห์วรรณคดีที่ปรากฏในนิทานเวตาล ฉบับพระนิพนธ์ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ ตามทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต” [11]

งานวิจัยข้างต้นเป็นการศึกษาคำยืมจากภาษาต่างประเทศ 2 ภาษารวมกัน คือ ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต และเป็นการศึกษานิทานเวตาลด้าน

องค์ประกอบของนิทาน และวรรณคดีสันสกฤต ยังไม่มีงานวิจัยเรื่องใดศึกษาคำยืมภาษาสันสกฤต โดยเฉพาะ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล พระนิพนธ์ พระราชนิพนธ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ เนื่องจากนิทานดังกล่าวเป็นนิทานภาษาสันสกฤต เมื่อแปลเป็นภาษาไทยน่าจะปรากฏคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานด้วย

วัตถุประสงค์

งานวิจัยเรื่อง คำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปคำ และหมวดคำ ของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล
2. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงเสียง และความหมาย ของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล
3. เพื่อจัดกลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ทราบรูปคำ หมวดคำ การเปลี่ยนแปลงเสียงและความหมาย ตลอดจนทราบกลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล
2. เป็นแนวทางในการศึกษาคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาคำยืมภาษาสันสกฤตที่ปรากฏในหนังสือนิทานเวตาล พระนิพนธ์ พระราชนิพนธ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ [2]
2. เก็บข้อมูลเฉพาะคำยืมภาษาสันสกฤตที่ปรากฏในนิทานเวตาล จำนวน 231 หน้า เพื่อนำมาศึกษารูปคำ หมวดคำ การเปลี่ยนแปลงเสียงและความหมาย และจัดกลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับคำยืมภาษาสันสกฤต และนิทานเวตาล
2. สืบค้นเอกสารที่จะใช้เก็บข้อมูลคำยืมภาษาสันสกฤต
3. เก็บรวบรวมข้อมูลคำยืมภาษาสันสกฤตจากหนังสือนิทานเวตาล และบันทึกคำยืมภาษาสันสกฤตลงในแผ่นบันทึกข้อมูล
4. ตรวจสอบและแยกคำยืมภาษาสันสกฤตออกจากคำยืมภาษาต่างประเทศอื่น ๆ โดยขั้นแรกตรวจสอบจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 [12] ขั้นที่สองตรวจสอบด้วยพจนานุกรม สันสกฤต-ไทย-อังกฤษ อภิธาน [13] ขั้นสุดท้ายตรวจสอบคำยืมภาษาสันสกฤตด้วยพจนานุกรม The Concise Sanskrit-English Dictionary [14] เป็นพจนานุกรมที่มีคำตั้งเป็นอักษรเทวนาครี และแปลความหมายเป็นภาษาอังกฤษ
5. วิเคราะห์รูปคำ หมวดคำ การเปลี่ยนแปลงเสียง การเปลี่ยนแปลงความหมาย ตามแนวคิดเรื่องประเภทของการเปลี่ยนแปลงความหมาย ของลาติสล์ฟ ชกุสตา [1] และจัดกลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และการวิเคราะห์ข้อมูล ในหัวข้อการเปลี่ยนแปลงเสียงของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาลไว้ดังนี้
สัญลักษณ์ /x/ หมายถึง x เป็นหน่วยเสียง
ด้านการถ่ายทอดเสียงคำภาษาสันสกฤต จะใช้อักษรโรมันในการถ่ายทอดเสียง ส่วนการถ่ายทอดเสียงคำภาษาไทย จะใช้สัญลักษณ์สากลที่ได้รับการรับรองจากสมาคม สัท ศาส ตร์ ระ หว่า ง ชา ตี (International Phonetic Association หรือ I.P.A) ในการถ่ายทอดเสียง
6. สรุป อภิปรายผล และนำเสนอผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

รูปคำ และหมวดคำ ของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

รูปคำของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

คำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล จำนวน 112 คำ มีรูปคำ 2 แบบ ได้แก่ รูปคำภาษาสันสกฤตที่เหมือนกับรูปคำภาษาไทย และรูปคำภาษาสันสกฤตที่แตกต่างจากรูปคำภาษาไทย ดังนี้

1. รูปคำภาษาสันสกฤตที่เหมือนกับรูปคำภาษาไทย พบจำนวน 12 คำ ได้แก่ โทษ ทร โศก ปิศาจ อากาศ ศีล พฐ มฤค มฤต ศุภ เศษ และอมฤต

2. รูปคำภาษาสันสกฤตที่แตกต่างจากรูปคำภาษาไทย พบจำนวน 100 คำ ส่วนมากเป็นรูปคำที่ภาษาสันสกฤตใช้เครื่องหมายพินทุ (.) หรือจุดบอดเขียนไว้ได้พยัญชนะเพื่อแสดงว่าพยัญชนะตัวนั้นไม่มีเสียงสระประสมอยู่ หรือแสดงว่าเป็นเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
เนตร	เนตร
รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
ปรหาร	ประหาร
มิตร	มิตร
รากษส	รากษส
ศาสตร	ศาสตร

นอกจากนี้ยังพบคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล ที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำ โดยเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ เปลี่ยนแปลงรูปสระ (ในที่นี้จะไม่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์ เนื่องจากภาษาสันสกฤตไม่มีการใช้รูปวรรณยุกต์) และเปลี่ยนแปลงทั้งรูปคำ ดังนี้

2.1 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ แบ่งออกเป็น การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้น และการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้าย

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้น มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปพยัญชนะต้น ด ในภาษาสันสกฤต เป็นรูปพยัญชนะต้น ต ในภาษาไทย, รูปพยัญชนะต้น ฎ ในภาษาสันสกฤต เป็นรูปพยัญชนะต้น บ ในภาษาไทย และรูปพยัญชนะต้น ฆ ในภาษา

สันสกฤต เป็นรูปพยัญชนะต้น พ ในภาษาไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
เดชสุ	เดช
ปุตร	บุตร
วรต	พรต

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ

ท้าย คำภาษาสันสกฤตเดิมไม่ปรากฏรูปพยัญชนะท้าย แต่เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยปรากฏรูปพยัญชนะท้าย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
ศว	ศพ
เคราว	เคราพ

นอกจากนี้คำภาษาสันสกฤตบางคำปรากฏรูปพยัญชนะท้าย แต่เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยไม่ปรากฏรูปพยัญชนะท้าย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
ศคิน	ศคิ
ยุฤติ	ยุติ

2.2 การเปลี่ยนแปลงรูปสระ พบการเปลี่ยนแปลงรูปสระที่พยางค์หน้าของคำ และพยางค์หลังของคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การเปลี่ยนแปลงรูปสระที่พยางค์หน้าของคำ มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปสระอิในภาษาสันสกฤต เป็นรูปสระเอในภาษาไทย ดังนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
วิหา	เวหา

2.2.2 การเปลี่ยนแปลงรูปสระที่พยางค์หลังของคำ มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปสระอิในภาษาสันสกฤต เป็นรูปสระอีในภาษาไทย, รูปสระอุในภาษาสันสกฤต เป็นรูปสระอูในภาษาไทย และรูปสระอิในภาษาสันสกฤต เป็นรูปสระเอียในภาษาไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
ราตริ	ราตรี
ศตรุ	ศัตรุ
ศิร	เศียร

นอกจากนี้คำภาษาสันสกฤตบางคำไม่ปรากฏรูปสระที่พยางค์หลัง แต่เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยปรากฏรูปสระอาที่พยางค์หลังของคำ ดังนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
รฤษ	รักษา

2.3 การเปลี่ยนแปลงทั้งรูปคำ เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปคำภาษาสันสกฤตเมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย ซึ่งคำภาษาไทยบางคำได้เปลี่ยนแปลงรูปคำจนไม่เห็นเค้าเดิมของรูปคำภาษาสันสกฤตดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปคำภาษาสันสกฤต	รูปคำภาษาไทย
ปีตฤ	บิดา
ปรวฤตติ	ประพฤติ
ปรตยฤษ	ประจักษ์
ปุณฺย	บุญ
วิหฺยา	วิชา

หมวดคำของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

หมวดคำของคำภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นหมวดคำของคำภาษาสันสกฤตก่อนถูกยืม และส่วนที่ 2 เป็นหมวดคำของคำภาษาสันสกฤตเมื่อยืมมาใช้ในภาษาไทย

การศึกษาหมวดคำของคำภาษาสันสกฤตก่อนถูกยืม ผู้วิจัยพิจารณาหมวดคำจากอักษรย่อบอกชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์ที่ปรากฏในพจนานุกรมสังฤต-ไท-อังกฤษ อภิธาน พบหมวดคำ 3 หมวดคำ ได้แก่

หมวดคำนาม พบจำนวน 105 คำ คิดเป็นร้อยละ 91.30 เช่น กษัตริย์ (กษัตริย์) กาวุ (กาวุ) กิริติ (เกียรติ) ทุรุย (ทรุย์) ฐรม (ธรรม) วฤต (พัคตร์) สุวรค (สุวรรณ) หฤทย (หฤทัย) อมาตย (อำมาตย์) อาจารย์ (อาจารย์)

หมวดคำกริยา พบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.74 ได้แก่ มนฺติ (มนตรี) รฤษ (รักษา)

หมวดคำวิเศษณ์ พบจำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.96 ได้แก่ ปรตยฤษ (ประจักษ์) ปฺราษญ (ปฺราษญ) ปุณฺย (บุญ) มฤต (มฤต) สดฺย (สัตย์) สมฺรค (สามารถ) สฺนิกฺษ (สนิท) อนฺงค (อนงค์)

ส่วนการศึกษาหมวดคำของคำภาษาสันสกฤตเมื่อยืมมาใช้ในภาษาไทย พิจารณาหมวดคำจากอักษรย่อบอกชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์ที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พบหมวดคำ 3 หมวดคำ ได้แก่

หมวดคำนาม พบจำนวน 99 คำ คิดเป็นร้อยละ 81.82 เช่น จันทร เนตร บุรุษ ประเทศ มนต์ ยักษ์ ฤษี วิชา ศัตรู โอรส

หมวดคำกริยา พบจำนวน 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.92 ได้แก่ เคารพ โทษ ประพฤติ ประมาณ ประสงค์ ประหาร ปรารถนา ยุติ รักษา โศก สงสัย สวาท

หมวดคำวิเศษณ์ พบจำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.26 ได้แก่ สัตย์ บุญ ประจักษ์ ประมาณ พิศวาส พิศดาร มฤต โศก สนิท สามารถ

คำภาษาสันสกฤตก่อนถูกยืม และเมื่อยืมมาใช้ในภาษาไทยบางคำ สามารถจัดอยู่ในหมวดคำได้มากกว่าหนึ่งหมวดคำ เนื่องจากบางคำยังคงรักษานิตยของคำตามหลักไวยากรณ์แบบเดิมไว้ และบางคำสามารถใช้ได้ในหลายบริบท

จากปริมาณคำภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล จะเห็นว่า หมวดคำของคำภาษาสันสกฤตก่อนถูกยืม ส่วนมากจะเป็นคำนาม รองลงมาเป็นคำวิเศษณ์ และคำกริยา ตามลำดับ เมื่อยืมมาใช้ในภาษาไทย ส่วนมากยังคงเป็นหมวดคำนาม แต่หมวดคำกริยาและคำวิเศษณ์จะแตกต่างจากหมวดคำของคำภาษาสันสกฤตก่อนถูกยืม กล่าวคือ จำนวนคำในหมวดคำวิเศษณ์ปรากฏน้อยกว่าหมวดคำกริยา

การเปลี่ยนแปลงเสียง และความหมาย ของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

คำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล มีการเปลี่ยนแปลงเสียง และการเปลี่ยนแปลงความหมาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล พบการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ และการเปลี่ยนแปลงเสียงสระ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ คือ การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของเสียงจากหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงก้อง เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงไม่ก้อง และจากหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงไม่ก้อง เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงก้อง

1.1 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงก้อง เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงไม่ก้อง คือ การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียงพยัญชนะที่มีเสียงก้องในภาษาสันสกฤต เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงไม่ก้องในภาษาไทย ได้แก่

1.1.1 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /g/ เป็น /kh/ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /g-/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /kh-/ ในภาษาไทย เช่น

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ครุภ /garbha/	ครรรภ์ /khan/
เคารว /gaurava/	เคารพ /khawróp/

1.1.2 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /j/ เป็น /ch/ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /j-/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /ch-/ ในภาษาไทย เช่น

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ชงฆา /jaṅgha/	ชงฆ์ /chong/
ชนม /janma/	ชนม์ /chon/

1.1.3 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /b/ เป็น /ph/ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /b-/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /ph-/ ในภาษาไทย เช่น

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
พฐ /badhū/	พฐ /phathu:/
พรมจรรย์	พรมจรรย์
/brahmacarya/	/phrommacan/

1.1.4 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /bh/ เป็น /ph/ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /bh-/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /ph-/ ในภาษาไทย เช่น

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ภกติ /bhakti/	ภักดี /phákdi:/
ภารยา /bhāryā/	ภรรยา /phanraja:/

1.1.5 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /d/ เป็น /th/ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /d-/ ของพยางค์ที่ 2 ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /th-/ ของพยางค์ที่ 2 ในภาษาไทย ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ปรเทศ /pradésa/	ประเทศ /pràtthē:t/

1.2 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงไม่ก้อง เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงก้อง คือ การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียงพยัญชนะที่มีเสียงไม่ก้องในภาษาสันสกฤต เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงก้องในภาษาไทย ได้แก่

1.2.1 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /p/ เป็น /b/ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /p-/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /b-/ ในภาษาไทย เช่น

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
บุญ /punya/	บุญ /bun/
บุรุษ /puruṣa/	บุรุษ /bù:rùt/

1.2.2 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /t/ เป็น /d/ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /t-/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /d-/ ในภาษาไทย ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
เตชสุ /tejas/	เดช /dè:t/

2. การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ คือ การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของหน่วยเสียงสระเดี่ยวในคำภาษาสันสกฤตกับคำภาษาไทย ดังนี้

2.1 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /a/ เป็น /a:/ หน่วยเสียงสระเสียงสั้น /a/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระเสียงยาว /a:/ ในภาษาไทย ซึ่งมีฐานที่เกิดของเสียงคงเดิม โดยเกิดจากสาเหตุ 2 ประการ ดังนี้

ประการแรก เกิดจากการยัดเสียงสระท้ายคำ มักเกิดกับพยางค์ที่อยู่ท้ายคำ โดยพยางค์ที่มาก่อน ต้องเป็นหน่วยเสียงสระเสียงยาว จึงทำให้เกิดการยัดเสียงสระในพยางค์ต่อมาเป็นสระเสียงยาว ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ศาสน /śāsana/	ศาสนา /sà:tsanā:/

ประการที่สอง เกิดจากการยัดเสียงสระกลาง คำ กล่าวคือ สระที่อยู่กลางคำภาษาสันสกฤตเป็นสระเสียงสั้น เมื่อใช้ในภาษาไทยจะเป็นสระเสียงยาว ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
สมรุธ /samartha/	สามารถ /sā:mā:t/

2.2 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /a/ เป็น /o/ หน่วยเสียงสระเสียงสั้น /a/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระเสียงยาว /o:/ ในภาษาไทย โดยเกิดจากสาเหตุ 2 ประการ ดังนี้

ประการแรก เกิดเมื่อเสียงที่อยู่หลังหน่วยเสียงสระ /a/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะ /r/ ในภาษาสันสกฤต ซึ่งกลายมาเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /n/ ในภาษาไทย เนื่องจากการตัดเสียงบางส่วนของพยางค์ท้าย เช่น

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
วิทยาร /vidyādhara/	วิทยาร /wītthaja:thā:n/
ศร /śara/	ศร /sā:n/

ประการที่สอง เกิดเมื่อหน่วยเสียงสระ /a/ อยู่หลังหน่วยเสียงพยัญชนะ /p/ ในภาษาสันสกฤต เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยจะเปลี่ยนจากหน่วยเสียงพยัญชนะ /p/ เป็น /b/ และหน่วยเสียงสระก็จะเปลี่ยนจาก /a/ เป็น /o:/ ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ปราชปติ	ประชาธิปไตย
/prajāpati/	/pracha:bō:di:/

2.3 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /a/ เป็น /o/ หน่วยเสียงสระ /a/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระ /o/ ในภาษาไทย เช่น

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
จันม /janma/	จันม /chon/
มนตริ /mantri/	มนตริ /montri:/
वंศ /vaṁśa/	วงศ์ /wong/
อณฺด /anaṅga/	อณฺด /ʔanong/

2.4 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /ā/ เป็น /a/ หน่วยเสียงสระเสียงยาว /ā/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระเสียงสั้น /a/ ในภาษาไทย ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ภารยา /bhāryā/	ภรรยา /phanraja:/

2.5 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /i/ เป็น /i:/ หน่วยเสียงสระเสียงสั้น /i/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระเสียงยาว /i:/ ในภาษาไทย ซึ่งมีฐานที่เกิดของเสียงคงเดิม โดยเกิดจากการยัดเสียงสระท้ายคำ มักเกิดกับพยางค์ที่อยู่ท้ายคำ โดยพยางค์ที่มาก่อนต้องเป็นหน่วยเสียงสระเสียงยาว จึงทำให้เกิดการยัดเสียงสระในพยางค์ต่อมาเป็นสระเสียงยาว ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ปฺรเวณิ /praveṇi/	ประเพณี /prà:phe:ni:/
ราตริ /rātri/	ราตรี /ra:tri:/

2.6 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /i/ เป็น /ia/ หน่วยเสียงสระเดี่ยว /i/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระประสม /ia/ ในภาษาไทย ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ศิร /śira/	เศียร /sian/

2.7 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /i/ เป็น /ia/ หน่วยเสียงสระเดี่ยว /i/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระประสม /ia/ ในภาษาไทย ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
กิริติ /kīrti/	เกียรติ /kīat/

2.8 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /u/ เป็น /u:/ หน่วยเสียงสระเสียงสั้น /u/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระเสียงยาว /u:/ ในภาษาไทย ซึ่งมีฐานที่เกิดของเสียงคงเดิม โดยเกิดจากการยัดเสียงพยางค์ที่อยู่ท้ายคำ ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ฤตุ /ṛtu/	ฤดู /ridu:/
ศตฺรु /śatru/	ศัตรู /sattu:/

2.9 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /r/ เป็น /i/ หน่วยเสียงสระ /r/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระ /i/ ในภาษาไทย เมื่อใช้ในภาษาไทย มักมีการแทรกหน่วยเสียงพยัญชนะ /r/ แล้วตามด้วย

หน่วยเสียงสระ /i/ และหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย
พยางค์จะเป็นหน่วยเสียง /k/ ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
มฤค /mrga/	มฤค /marɨk/
วฤกษ /vrkṣa/	พฤกษ /phrɨk/

2.10 การเปลี่ยนแปลงหน่วยเสียง /r/ เป็น /i/
หน่วยเสียงสระ /r/ ในภาษาสันสกฤต เปลี่ยนเป็น
หน่วยเสียงสระ /i/ ในภาษาไทย เมื่อใช้ในภาษาไทยมัก
มีการแทรกหน่วยเสียงพยัญชนะ /r/ แล้วตามด้วย
หน่วยเสียงสระ /i/ และหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย
พยางค์จะเป็นหน่วยเสียง /ŋ/ ได้แก่

คำภาษาสันสกฤต	คำภาษาไทย
ศฤงคาร /śṛṅgāra/	ศฤงคาร /saŋŋkha:n/

การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืม ภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืมภาษา
สันสกฤตในนิทานเวตาล ผู้วิจัยศึกษาตามแนวคิดเรื่อง
ประเภทของการเปลี่ยนแปลงความหมายของลาติสล์ฟ
ชกุสตา ซึ่งกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงความหมาย 3
แบบ ได้แก่ ความหมายย่ำยที่ ความหมายกว้างออก
และความหมายแคบเข้า ดังนี้

1. ความหมายย่ำยที่ หมายถึง ความหมาย
ใหม่มีความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม
พบจำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 41.96 เช่น

“จักร”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ล้อ
ภาษาไทย	หมายถึง อวรุทในนิยาย

“ชงฆ์”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ขา
ภาษาไทย	หมายถึง ข้าง

“ฤกษ์”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ดาว, นักษัตร, หมี่
ภาษาไทย	หมายถึง คราวหรือเวลาที่กำหนด หรือคาดว่าจะให้ผล

“ฤทธิ”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง การรอกงามหรือเจริญขึ้น
ภาษาไทย	หมายถึง อำนาจศักดิ์สิทธิ์, แรงอำนาจ

“เวหา”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง สวรรค์
ภาษาไทย	หมายถึง ฟ้า, อากาศ

จากตัวอย่าง คำว่า “จักร, ชงฆ์, ฤกษ์, ฤทธิ,
เวหา” เมื่อใช้ในภาษาไทยมีความหมายเปลี่ยนแปลง
ไปจากความหมายเดิม (ภาษาสันสกฤต) ดังนั้นคำ
ดังกล่าวจึงมีความหมายย่ำยที่

2. ความหมายกว้างออก หมายถึง
ความหมายใหม่มีความหมายที่ระบุเฉพาะลดลง
พบจำนวน 23 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.54 เช่น
“กษัตริย์”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง กษัตริย์, นรหรือสตรีชาตินักรบ
-------------	--

ภาษาไทย	หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน “ครรร”
---------	----------------------------------

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง เด็ก, ทารก, ท้อง
ภาษาไทย	หมายถึง ท้อง

“ประการ”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ประเภท, ชนิด, อย่าง, ทาง
-------------	-------------------------------------

ภาษาไทย	หมายถึง อย่าง
---------	---------------

“ปีศาจ”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ผี, เวตาล, นางผี
ภาษาไทย	หมายถึง ผี

“สุวรรณ”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ทองคำ, ไม้จันทร์ชนิดหนึ่ง
-------------	--------------------------------------

ภาษาไทย	หมายถึง ทอง
---------	-------------

จากตัวอย่าง คำว่า “กษัตริย์, ครรร, ประการ,
ปีศาจ, สุวรรณ” ภาษาสันสกฤตมีหลายความหมาย แต่
เมื่อใช้ในภาษาไทยมีความหมายลดลง จึงทำให้คำคำ
นั้นมีความหมายกว้างออก

3. ความหมายแคบเข้า หมายถึง
ความหมายใหม่มีความหมายที่ระบุเฉพาะเพิ่ม
ขึ้น พบจำนวน 27 คำ คิดเป็นร้อยละ 24.11 เช่น
“โทษ”

ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ความผิด
-------------	-----------------

ภาษาไทย	หมายถึง ความ ชั่ว, ความผิด, ผลแห่งความผิดที่ต้องรับ
“มุกดา”	
ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ไช้มุก
ภาษาไทย	หมายถึง ไช้มุก, ชื่อรัตนอย่างหนึ่ง
“ศักดิ์”	
ภาษาสันสกฤต	หมายถึง กำลัง, หอก
ภาษาไทย	หมายถึง อำนาจ, ความสามารถ, กำลัง, ฐานะ, หอก, หลาว
“ศัตรุ”	
ภาษาสันสกฤต	หมายถึง ข้าศึก
ภาษาไทย	หมายถึง ข้าศึก, ปรปักษ์, ผู้จองเวร
“ศัพท”	
ภาษาสันสกฤต	หมายถึง เสียงทั่วไป, คำ
ภาษาไทย	หมายถึง เสียง, คำ, คำยาที่ด้องแปล

จากตัวอย่าง คำว่า “โทษ, มุกดา, ศักดิ์, ศัตรุ, ศัพท” ภาษาสันสกฤตมีความหมายจำกัด แต่เมื่อใช้ในภาษาไทยมีความหมายเพิ่มขึ้น จึงทำให้คำคำนั้นมีความหมายแคบเข้า

นอกจากความหมาย 3 แบบที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น คำภาษาไทยบางคำยังมีความหมายคงเดิม กล่าวคือ มีความหมายในภาษาไทยเหมือนกับ ความหมายในภาษาสันสกฤต พบจำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.39 เช่น “พฤกษ์” หมายถึง ต้นไม้ “มฤต” หมายถึง ตายแล้ว “วิชา” หมายถึง ความรู้ “หฤทัย” หมายถึง ใจ, หัวใจ “อุทยาน” หมายถึง สวน เป็นต้น

กลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล

การวิเคราะห์กลุ่มคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล ผู้วิจัยพิจารณาจากความหมายของคำยืม ภาษาสันสกฤตในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 พบว่าคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล แบ่งออกเป็น 10 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มมนุษย์และอวัยวะ พบจำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 25 ประกอบด้วย 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มย่อยมนุษย์ และกลุ่มย่อยอวัยวะ

1.1 กลุ่มย่อยมนุษย์ หมายถึง มนุษย์ ทั้งตัว เช่น กษัตริย์ บิดา บุตร ภรรยา มนุษย์ มารดา ฤๅษี สตรี อาจารย์ อำมาตย์

1.2 กลุ่มย่อยอวัยวะ หมายถึง อวัยวะ ส่วนใดส่วนหนึ่งที่ประกอบอยู่ในร่างกายมนุษย์ ได้แก่ ครรภ์ ชงฆ์ เนตร พักตร์ ศีรษะ หูทนต์ โขษฐ์

2. กลุ่มคุณสมบัติ พบจำนวน 25 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.32 เป็นกลุ่มเกี่ยวกับคุณลักษณะ ประจำตัวของบุคคล หรือลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เกียรติ ธรรม โทษ พิสดาร มฤต ลักษณะ ลาภณ์ เศษ โสภ สามารถ

3. กลุ่มการกระทำ พบจำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.96 เช่น กรรม เคารพ ประพฤติ ประเพณี ประหาร พรต พรหมจรรย์ พิศواس ภาว รักษา

4. กลุ่มอมนุษย์และเทพ พบจำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.93 ประกอบด้วย 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มย่อยอมนุษย์ และกลุ่มย่อยเทพ

4.1 กลุ่มย่อยอมนุษย์ ได้แก่ ปีศาจ ยักษ์ รากษส วิทวารร ศพ

4.2 กลุ่มย่อยเทพ หมายถึง เทพ เทวดา และสิ่งที่เกี่ยวกับเทพและเทวดา ได้แก่ คนธรรพ์ ประชาบดี อาทิตย์ อนงค์ อมฤต

5. กลุ่มสถานที่ พบจำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.25 เป็นกลุ่มเกี่ยวกับที่ตั้ง หรือแหล่ง อาจเป็นที่อยู่ พื้นที่หรือบริเวณ ได้แก่ ทวีป นิเวศน์ ประเทศ เวหา สมุทร สวรรค์ อุทยาน

6. กลุ่มทรัพยากรธรรมชาติ พบจำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.25 ประกอบด้วย 3 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มย่อยสัตว์ กลุ่มย่อยพืช และกลุ่มย่อยไม้รุก แร่ธาตุ และแก๊ส

6.1 กลุ่มย่อยสัตว์ ได้แก่ มฤค สัตว์

6.2 กลุ่มย่อยพืช ได้แก่ พฤกษ์ พืช

6.3 กลุ่มย่อยไม้รุก แร่ธาตุ และแก๊ส ได้แก่ มุกดา สุวรรณ อากาศ

7. กลุ่มดาวและเวลา พบจำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.46 ประกอบด้วย 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มย่อยดาว และกลุ่มย่อยเวลา

1.1 กลุ่มย่อยดาว ได้แก่ จันทร ศศิ

1.2 กลุ่มย่อยเวลา เป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลา ได้แก่ ราตรี ฤกษ์ ฤดูแล้ง

8. กลุ่มวิชาความรู้ พบจำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.57 เป็นกลุ่มเกี่ยวกับการบรรณกรรม ระบบวิชาความรู้ หรือสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า ประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ได้แก่ ภาพยนตร์ วิชา ศัพท์ ศาสตร์

9. กลุ่มศาสนาและความเชื่อ พบจำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.57 เป็นกลุ่มเกี่ยวกับศาสนาและอำนาจเหนือธรรมชาติ ได้แก่ มนต์ ฤทธิ์ ศาสนา ศีล

10. กลุ่มอาวุธและวัตถุ พบจำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.68 ได้แก่ จักร ทรัพย์ ธร

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล มีประเด็นที่จะอภิปรายดังนี้

1. ลักษณะภาษาสันสกฤต ภาษาสันสกฤตเป็นภาษาที่มีวิภัติ-ปัจจัย (inflectional language) ซึ่งเป็นภาษาต่างตระกูลกับภาษาไทย เมื่อมีการนำภาษาสันสกฤตมาใช้ในภาษาไทยจึงต้องมีการดัดแปลงคำภาษาสันสกฤตให้เข้ากับภาษาไทยก่อน เช่น ดัดแปลงรูปคำ การออกเสียงคำ เป็นต้น

ในที่นี้จะกล่าวถึงลักษณะภาษาสันสกฤตด้านหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ และอักษรที่ใช้แทนเสียงภาษาสันสกฤต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หน่วยเสียงพยัญชนะ มีทั้งหมด 33 หน่วยเสียง แบ่งเป็นพยัญชนะวรรค 25 หน่วยเสียง และพยัญชนะเสววรรค 8 หน่วยเสียง ดังนี้

พยัญชนะวรรค แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มตามฐานที่เกิดของเสียง ได้แก่

คอ	ก /ka/ ข /kha/ ค /ga/ ฆ /gha/ ง /ña/
เพดาน	จ /ca/ ฉ /cha/ ช /ja/ ฌ /jha/ ญ /ña/
ปุ่มเหงือก	ฎ /ṭa/ ฏ /ṭha/ ฑ /ḍa/ ฒ /ḍha/ ณ /ṇa/
ฟัน	ต /ta/ ถ /tha/ ท /da/ ธ /dha/ น /na/
ริมฝีปาก	ป /pa/ ผ /pha/ พ /ba/ ภ /bha/ ม /ma/

พยัญชนะเสววรรค คือ พยัญชนะที่ไม่สามารถจัดเข้ากับพยัญชนะวรรคได้ เนื่องจากมีคุณสมบัติต่างกัน ได้แก่

คอ	ห, ฮ /ha/
เพดาน	ย /ya/ ศ /śa/
ปุ่มเหงือก	ร /ra/ ษ /ṣa/
ฟัน	ล /la/ ส /sa/
ริมฝีปาก	ว /va/

หน่วยเสียงสระ มีทั้งหมด 13 หน่วยเสียง แบ่งเป็นสระเดี่ยว 9 หน่วยเสียง และสระประสม 4 หน่วยเสียง ดังนี้

สระเดี่ยว	อะ /a/ อา /ā/ อิ /i/ อี /ī/ อุ /u/ อู /ū/ ฤ /r/ ฤา /ṛ/ ฤา /ṛ/ ฤา /ṛ/
สระประสม	เอ /e/ ไอ /ai/ โอ /o/ เอา /au/

อักษรที่ใช้แทนเสียงภาษาสันสกฤต อักษรที่ใช้บันทึกภาษาสันสกฤตในประเทศอินเดีย โดยทั่วไปใช้อักษรเทวนาครี ซึ่งเป็นอักษรที่พัฒนามาจากอักษรพราหมีในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช ต่อมาเมื่อชาวตะวันตกสนใจศึกษาภาษาสันสกฤต จึงใช้อักษรโรมันถ่ายทอดเสียงภาษาสันสกฤต (ดูในสัญลักษณ์ / /) ในภาษาไทยส่วนมากจะใช้อักษรไทยถ่ายทอดเสียง แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้อักษรโรมันถ่ายทอดเสียงคำภาษาสันสกฤต และใช้สัทอักษรสากลถ่ายทอดเสียงคำภาษาไทย เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเสียงของทั้งสองภาษาได้อย่างชัดเจน

2. การใช้คำยืมภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้คำภาษาสันสกฤตในภาษาไทยมีจุดประสงค์การใช้ 3 ประการ ได้แก่

ประการแรก การใช้คำภาษาสันสกฤตในภาษาไทยทั่วไป คือ คำภาษาสันสกฤตที่คนไทยใช้จนเคยชิน สามารถพบได้ทั่วไป มีจำนวนมากไม่จำกัด เฉพาะกลุ่ม ลักษณะทั่วไปของคำภาษาสันสกฤตที่ใช้ในภาษาไทยทั่วไป จะมีการใช้ตามรูปเดิมแต่ดัดวิภัติออก กล่าวคือ เดิมภาษาสันสกฤตทุกคำจะต้องมีวิภัติกำกับเพื่อบ่งบอกหน้าที่และความหมายของคำ แต่เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยจะดัดวิภัติออก โดยคงเค้าเดิมของคำศัพท์ที่ไม่แจกวิภัติไว้ เช่น บุตร ยักษ์ อากาศ อาจารย์ อุทยาน เป็นต้น

ประการที่สอง การใช้คำภาษาสันสกฤตเป็นราชาศัพท์ แสดงถึงการแบ่งชนชั้นในสังคม เพราะเป็น

คำศัพท์ที่ใช้เฉพาะกลุ่ม ซึ่งใช้กับพระบรมวงศานุวงศ์ เหตุที่ใช้ภาษาสันสกฤตเป็นราชาศัพท์อาจกล่าวได้ว่า ภาษาสันสกฤตเป็นภาษาที่พิเศษกว่าภาษาไทยทั่วไป เห็นได้จากคำเรียกอวัยวะในคำยืมภาษาสันสกฤตใน นิทานเวตาล ได้แก่ ชงฆ์ เนตร พักตร์ เคียร และโอษฐ์

ประการที่สาม การใช้คำภาษาสันสกฤตใน คำประพันธ์ ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการใช้คำภาษา สันสกฤตในคำประพันธ์ประเภทฉันทน์ ซึ่งเป็นคำ ประพันธ์ที่บังคับครุและลหุ โดยคนไทยนิยมใช้คำ ภาษาสันสกฤตแต่งคำประพันธ์ประเภทดังกล่าว ด้วย เหตุผล 2 ประการ ได้แก่

ประการแรก ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดดหรือ คำพยางค์เดี่ยวที่ออกเสียงยาวและหนัก (ครุ) ซึ่งไม่ เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการประพันธ์ จึงใช้คำภาษา สันสกฤตแต่งคำประพันธ์เนื่องจากสามารถรักษาเสียง ครุและลหุได้ดี ทำให้คำประพันธ์มีเสียงไพเราะ เช่น ประจักษ์ ประสงค์ พฐุ รตน ศศิ ศุภ หฤทัย เป็นต้น

ประการที่สอง คำประพันธ์ประเภทฉันทน์ถือ เป็นของสูง จึงต้องใช้คำภาษาสันสกฤตที่ถือว่าเป็น ภาษาที่สูงในการประพันธ์

3. โลกทัศน์ของคนอินเดียจากคำยืม ภาษาสันสกฤตในนิทานเวตาล คำยืมภาษา สันสกฤตในนิทานเวตาลสะท้อนให้เห็นโลกทัศน์หรือ การมองสังคมรอบตัวของคนอินเดียที่มีลักษณะเฉพาะ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านศาสนาและความเชื่อ และด้านระบบ สังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ด้านศาสนาและความเชื่อ คนอินเดียใน สมัยพุทธกาลนับถือศาสนาพราหมณ์ มีความเชื่อ เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและการบูชาเทพเจ้า ซึ่งเป็น เทพที่คนอินเดียนับถือ อาทิ “ประชาบดี” (พระพรหม) “(พระ)อาทิตย์” เป็นต้น

นอกจากนี้ในอินเดียยังมีผู้แสวงหาแนวทาง เพื่อให้หลุดพ้นจากทุกข์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความ เชื่อของตน อาจกระทำ “พรต” คือ การทำทุกขกิริยา ถือ “ศีล” หรือประพฤติ “พรหมจรรย์” เป็นต้น

ด้านระบบสังคม สังคมอินเดียมีการแบ่ง ประชาชนเป็นชนชั้น หรือระบบวรรณะ แต่ละวรรณะจะ มีสถานะทางสังคมสูงต่ำไม่เท่ากัน แบ่งออกเป็น

4 วรรณะ ได้แก่ วรรณะพราหมณ์ กษัตริย์ แพศย์ และ ศูทร ตามลำดับ

ระบบวรรณะดังกล่าวสะท้อนผ่านคำยืมภาษา สันสกฤตในนิทานเวตาล ดังนี้

1. วรรณะพราหมณ์ จัดอยู่ชั้นสูงสุดในสังคม เป็นผู้มีความรู้ มีหน้าที่ศึกษาคัมภีร์พระเวท สืบสอน ศิลปวิทยาการชั้นสูง ประกอบพิธีกรรมที่ต้องติดต่อกับ เทพเจ้า ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาของกลุ่มกษัตริย์ เห็น ได้จากคำยืมภาษาสันสกฤต ได้แก่ ปราชญ์ ฤๅษี และ อาจารย์

2. วรรณะกษัตริย์ จัดอยู่ชั้นสูง เป็นนักรบ รวมทั้งชนชั้นปกครองที่เป็นพระเจ้าแผ่นดิน และ ข้าราชการ มีหน้าที่ปกป้องและบริหารบ้านเมือง เห็น ได้จากคำยืมภาษาสันสกฤต ได้แก่ กษัตริย์ ไศวรยศ มนตรี และอำมาตย์

3. วรรณะแพศย์ จัดอยู่ชั้นสามัญหรือชั้น กลาง ได้แก่ ผู้ที่ทาสกรรม การค้าขาย และช่าง

4. วรรณะศูทร จัดอยู่ชั้นล่าง ได้แก่ กรรมกร ผู้ใช้แรงงาน และทาสรับใช้

ผู้วิจัยเห็นว่าคำยืมภาษาสันสกฤตหนึ่งคำ คือ ราชภรณ์ หมายถึง ประชาชนทั่วไป หรือพลเมืองของประเทศ ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายกว้าง สามารถจัดให้อยู่ในทุก วรรณะได้หากมีคุณลักษณะตามวรรณะนั้น ๆ

การศึกษาคำยืมภาษาสันสกฤตในนิทาน เวตาล สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ด้านวิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรม ภาษา วรรณกรรม ฯลฯ ของคนอินเดียและ คนไทยอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาคำยืมภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ ในภาษาไทย จากเอกสารหรือสื่อต่าง ๆ เพื่อที่จะได้ ทราบถึงความหลากหลายทางภาษา และปริมาณการใช้ คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทริยา สาเอี่ยม ที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ รองศาสตราจารย์เปรมวิทย์ วิวัฒน์เศรษฐ์ ที่กรุณาช่วยดำเนินการตีพิมพ์บทความ และ ดร. จิตติมา กาวีระ ที่กรุณาเรียบเรียงบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. Zgusta, L. Manual of Lexicography. The Hague: Mouton; 1971.
2. พินยาลงกรณ์, พระราชวรพงศ์เธอ กรมหมื่น. นิทานเวตาล พระนิพนธ์ พระราชวรพงศ์เธอ กรมหมื่นพินยาลงกรณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: แพร่สำนักพิมพ์; 2552.
3. สยาม ภัทรานุประวัติ. ภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทย. เชียงใหม่: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2550.
4. อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. วิวัฒนาการของการยืมคำและการบัญญัติศัพท์ในสังคมไทย. ใน วารสารอักษรศาสตร์; 2547. 33(1), 185-212.
5. พันศักดิ์ อ่อนดีกุล. คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยสมัยอยุธยา. วิทยานิพนธ์ อ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม; 2531.
6. อุทัยวรรณ นิยมมี. คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในมหาชาติคำหลวงกัณฑ์ทศพร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม; 2534.
7. อมรรัตน์ อมราพิทักษ์. คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในวรรณกรรม เรื่อง มหาภารตยุทธ ของ สุภร ผลชีวิน. ปริญญาโท ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา, สงขลา; 2539.
8. สราวุธ จันสีหา. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงคำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตที่ปรากฏในพระปฐมสมโพธิกถา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม; 2542.
9. กังวล คัชชีมา. คำยืมบาลีสันสกฤตในเขมร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม; 2548.
10. ศิริลักษณ์ คล้อยแสงเงิน. การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมนิทานเวตาลฉบับภาษาไทย 4 สำนวน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ; 2548.
11. ภัสรีรรา ฉลองเดช. วิเคราะห์สวรรณคดีที่ปรากฏในนิทานเวตาล ฉบับพระนิพนธ์กรมหมื่นพินยาลงกรณ์ ตามทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา; 2548.
12. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์; 2556.
13. บวรบรรณรักษ์ (นิยม รักไทย), หลวง. สันสกฤต-ไทย-อังกฤษ อภิธาน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: แสงดาว; 2552.
14. Apte, V. G. The Concise Sanskrit-English Dictionary. Delhi: Motilal Banarsidass; 1933.

บทความวิจัย (Research Article)

ผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเห็นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Result of Development English Reading Skill Exercise According to Communicative Language Teaching Approach Using Local Information Nan Province for Sixth Grade Students

การุณย์ อินแสง¹

Karoon Inseang¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 3) ทดลองใช้แบบฝึกและ 4) ประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดรุณวิทยา (เทศบาลบ้านสวนตาล) จังหวัดน่าน จำนวน 30 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานที่นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องต้องการคือ แบบฝึกมีรูปแบบที่หลากหลาย เนื้อหาในบทเรียนเป็นข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน มีรูปภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม การจัดกิจกรรมมีหลายรูปแบบ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยแบบฝึก 5 หน่วยการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 79.92/82.58 3) ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับจังหวัดน่าน สนุกกับการร่วมกิจกรรมและตอบคำถามได้ 4) นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร คะแนนของนักเรียนและจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนเห็นด้วยต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่าน, เพื่อการสื่อสาร, ข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดน่าน, ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

¹ Faculty of Humanities, Naresuan University, Phitsanulok 65000

Corresponding author E-mail: piyada_nai@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were to: 1) to study the fundamental data and analyze concerning the development of English reading exercises based on communicative language teaching approach using local information for Nan province needs assessment 2) to develop and test the efficiency of the English reading exercises whether it met the expected efficiency criterion of 75/75; 3) implement English reading exercises based on communicative language teaching approach using local information for Nan Province and 4) to evaluate and to improve English reading exercises. The samples consisted of 30 tenth grade students studying at during the second semester in the academic year 2014 of Darunwittaya School, Nan. The duration of the implementation covered 15 hours. The results of this research were: 1) The students and stakeholders revealed the needs for the development of skills exercises with varieties of formats, content concerning local information for Nan Province, beautiful illustrations and varieties of learning activities; 2) The English reading skill exercises based on the communicative language teaching approach consisted of 5 units and the efficient score was 79.92/82.58; 3) The results of the implementation of the English reading exercises approach showed that the students were enthusiastic to read about Nan Province, enjoyed doing activities and answer the questions and 4) The students' pretest and posttest scores significantly different at .05 level and the students highly agreed with learning through.

Keywords: English Reading Exercises, Communicative language Teaching Approach, Local Information for Nan Province, English Reading Skills

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก รวมทั้งภาษาอังกฤษ มีความสำคัญต่อคนไทยทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพและการสื่อสาร รัฐบาลจึงตระหนักถึงความสำคัญและกำหนดให้มีวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทุกระดับชั้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสาร คือ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารทางภาษาครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สถานศึกษาควรจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะตามสภาพจริงเพื่อการสื่อสาร ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล [7] กล่าวว่า วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด พัฒนาสมรรถนะที่สำคัญด้านความสามารถเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สุมิตรา อังวัฒนกุล [7] กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะ การอ่าน เป็นทักษะที่ควรส่งเสริมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นทักษะที่คงอยู่ในตัวผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียน มีโอกาสได้ใช้มากแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา การอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ทั้งในการศึกษาและการทำงานเพราะการอ่านทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ กู๊ดแมน [11] กล่าวว่า การอ่านช่วยทำให้นักเรียนได้พัฒนาสมอง ความคิด เพราะการอ่านเป็นกระบวนการในการหาความหมาย การทำความเข้าใจกับบทอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดตลอดเวลา การอ่านเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านในลักษณะของการสื่อ

ความหมาย ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเป็นภาษาเขียนตามลักษณะการเขียนของแต่ละบุคคล

ส่วนผู้อ่านจะพยายามอ่านเอาความหมายที่ผู้เขียนเขียนได้ ความสามารถในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นรากฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เนื่องจากในการศึกษาวิทยาการและความรู้ต่าง ๆ ต้องอาศัยการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิด ให้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้น วิสาข์ จิตวิวัฒน์ [6] กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนดรุณวิทยา (เทศบาลบ้านสวนตาล) ปีการศึกษา 2555 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าที่นโยบายของโรงเรียนดรุณวิทยา (เทศบาลบ้านสวนตาล) โดยระดับผลการเรียนของนักเรียน ปีการศึกษา 2555 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนตั้งแต่ 3 ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 18.75 ซึ่งต่ำกว่าที่กำหนดในเป้าหมายของโรงเรียน ที่กำหนดว่านักเรียนจะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไปโดยเฉลี่ยร้อยละ 50 ผู้วิจัยศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากผลการวิเคราะห์ข้อสอบปลายภาคเรียนของโรงเรียน พบว่า ทักษะที่เป็นปัญหา คือ ทักษะการอ่าน ซึ่งอยู่ในข้อสอบฉบับที่ 2 (Reading) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากรายงานการประชุมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่พบว่านักเรียนทุกช่วงชั้นควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่าน

สาเหตุที่ทำให้การสอนการอ่านไม่ประสบผลสำเร็จ คือ วิธีการสอนของครู ครูส่วนมากใช้วิธีสอนแบบเดิม คือ ครูเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ

เรียนน้อย ครูสอนโดยใช้วิธีการแปล นอกจากวิธีการสอนของครูแล้วสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ เนื้อหาของบทอ่านไม่น่าสนใจและไม่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครูส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาจากแบบเรียนที่จัดทำโดยสำนักพิมพ์เป็นหลัก ดังนั้น ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนโดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเน้นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้างเนื้อหาบทอ่านที่มีเรื่องราวใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้น วัฒนาพร ระบับทฤษ (2542: 4) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถนำมาพัฒนาผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะการใช้แบบฝึกซึ่งเป็นรูปแบบการสอนประเภทหนึ่งที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านที่ใช้เอกสารจริงเป็นลักษณะของสื่อผสมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ตามที่ต้องการ ซิลส์ และกลาสโกว่า [15] กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อเอกสารที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยของเนื้อหาวิชาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น การสอนการอ่าน จึงควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านและนำข้อความที่เข้าใจนี้ไปใช้ประโยชน์ได้ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ [6] ได้ให้ความเห็นว่า กิจกรรมการสอนอ่านที่เป็นที่นิยม ในประเทศไทย คือ กิจกรรมการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากมีข้อดี คือ ผู้เรียนได้อ่านในสิ่งที่ตรงกับความต้องการและมีจุดมุ่งหมายในการอ่านทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนสูง แบบฝึกหัดตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีกิจกรรมขั้นหลังการอ่านเป็นการถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ (Transfer Information) เช่น รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่าน รวมทั้งถ่ายโอนทักษะการอ่านไปสู่ทักษะอื่นๆ การใช้สื่อประกอบการสอนที่น่าสนใจจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในระหว่างฝึกปฏิบัติทางภาษาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เนส [13] พบว่า ปัญหาที่ครูสอนภาษาอังกฤษพบมากคือ การขาดสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นและเอกสารจริงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เนสได้เสนอวิธี

แก้ปัญหาโดยให้นำสื่อเอกสารประชาสัมพันธ์การ
ท่องเที่ยวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีระดับ
ความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับระดับผู้เรียน
รวมทั้งสอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แบบฝึก
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริง
ที่เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการ
อ่านของนักเรียน เนื่องจากข้อความและเนื้อหาที่นำมา
จากเอกสารจริงที่เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นมีความ
หลากหลายทันต่อเหตุการณ์และเกี่ยวข้องกับชีวิตปะ
จำวัน การอ่านข้อความ และเนื้อหาที่เกี่ยวกับข้อมูล
ท้องถิ่นซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคยจะทำให้ผู้เรียน
เข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในเรื่องที่อ่านได้
ดีกว่าความไม่คุ้นเคยในเนื้อหาแสดงให้เห็นว่าความรู้
เดิมในเนื้อหาที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
ตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory)
ตามแนวคิดของเกรบ (Grabe, 1991: 283) อ้างถึงใน
วิสาข จิตติวัตร [6] ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าผู้เรียนที่มีโครงสร้าง
ความรู้เดิม (Schemata) จะเป็นแนวทางในการเดา
เนื้อหาจากบทอ่าน สรุปความหมายหรือใจความสำคัญ
หน้าที่ทางภาษาจุดประสงค์ของบทอ่านก่อนที่จะ
พยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียด เช่น เดา
คำศัพท์ยาก ๆ ในบทอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการ
สอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ต้องมีการเชื่อมโยงความรู้
เดิมของผู้เรียน ในขั้นเตรียมก่อนการอ่าน ดังนั้นผู้วิจัย
จึงใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน ซึ่งถือว่าเป็นความรู้เดิม
(Background Knowledge) ของผู้เรียนมาสร้างเป็น
เนื้อหาในแบบฝึกแต่ละบท เพื่อกระตุ้นและเชื่อมโยงให้
ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การสร้างสื่อการเรียนรู้โดยใช้
ข้อมูลท้องถิ่นที่พบเห็นในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นสื่อที่
ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด จะช่วยให้พัฒนาทักษะการ
อ่านได้เป็นอย่างดี จากการศึกษาแนวคิดของ
นักวิชาการและผลการวิจัย พบว่า การใช้สื่อประเภท
เอกสารจริงที่เป็นข้อมูลท้องถิ่นทำให้ผลการเรียนรู้ที่
เกี่ยวกับทักษะการอ่านสูงขึ้น เนื่องจากเอกสารจริงที่
เป็นข้อมูลท้องถิ่นเป็นสิ่งที่นักเรียนมีโอกาสพบเห็นใน
ชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมมาสู่
ความรู้ใหม่ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจ
พัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนว
การสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัด
น่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และได้
ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
และการใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน รวมทั้งกิจกรรม
การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อ
พัฒนาทักษะและผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความ
ต้องการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้
ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบ
ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อ
การสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตาม
เกณฑ์ 75/75
3. เพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6
4. เพื่อประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก
เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูล
ท้องถิ่นจังหวัดน่าน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและศึกษาความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนดรุณวิทยา (เทศบาลบ้านสวนตาล) อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดย จับสลากและใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ

การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ได้แก่

2.2.1 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

2.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึก

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. แผนการจัดการเรียนรู้

3. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ (%)

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนการสัมภาษณ์ครู และผู้เชี่ยวชาญพบว่า นักเรียน ครู และ ผู้เชี่ยวชาญต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร และมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน แบ่งเป็น 5 ประเด็น คือ

1.1 ด้านเนื้อหาเป็นข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน

1.2 ด้านกิจกรรมที่ใช้เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแบบฝึก คือ กิจกรรมการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารในแต่ละแบบฝึกมีขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนการอ่าน (Pre reading)

เพื่อให้ผู้อ่านทราบจุดประสงค์ของการเรียน

กระตุ้นความรู้เดิม (Background Knowledge) ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามจุดประสงค์ของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารแต่ละบท กิจกรรมที่ใช้ได้แก่ การเดาความหมายจากบริบทตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องอ่าน บอกรายละเอียดของเรื่องที่จะต้องอ่านและระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องอ่าน

2) **ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading)** เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

ด้วยทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กิจกรรมที่ใช้ ได้แก่ การเขียนแผนภูมิ ความหมาย (Semantic Mapping) การเขียนแผนผังมโนทัศน์ การสรุปความจากข้อความที่อ่าน แสดงความคิดเห็นจากข้อความที่อ่าน จับใจความสำคัญตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับเหตุการณ์และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ

3) **ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading)** เป็นกิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมที่ดำเนินการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ กิจกรรมที่ใช้ ได้แก่ การเขียนแผนภูมิความหมายการตอบคำถาม การเรียงลำดับเหตุการณ์

4) **ขั้นการประเมินผล (Evaluation)** เพื่อทดสอบความสามารถด้านการอ่าน เพื่อประเมินผู้เรียนท้ายบท ได้แก่ แบบทดสอบแบบปรนัยและการเติมข้อความลงในแผนภูมิความหมาย

1.3 สื่อที่ใช้เป็นเอกสารจริงที่นำมาประกอบในแบบฝึก เช่น เอกสารแนะนำ

การท่องเที่ยว แผ่นพับ และรูปภาพถ่ายจากสถานที่จริง บทความจากสื่อสิ่งพิมพ์

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล ใช้แบบทดสอบที่เป็นแบบปรนัยและเติมข้อความลงในแผนภูมิความหมาย

1.5 ด้านรูปแบบ ได้แก่ แบบฝึกควรมีสีสันสวยงาม มีรูปภาพประกอบ และใช้ภาษาเข้าใจง่าย ควรมีรูปเล่มกะทัดรัด สะดวกต่อการใช้

2. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบฝึกมี 5 เรื่อง โดยมีค่าประสิทธิภาพแบบรายบุคคล (Individual Tryout) เท่ากับ 69.17/74.17 ค่าประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) เท่ากับ 75.56/79.44 ค่าประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Tryout) เท่ากับ 79.92/82.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป จึงสรุปได้

ว่าชุดแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

3. ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครวิทย (เทศบาลบ้านสวนตาล) ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการวัดและประเมินผลผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนสนใจปฏิบัติกิจกรรมอ่านเรื่องเกี่ยวกับจังหวัดน่าน แล้วสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ วิเคราะห์ตีความและถ่ายโอนข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ ได้

4. ผลการประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารซึ่งทดสอบโดยแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน งานวิจัยประกอบกับการศึกษาวิเคราะห์แบบสอบถามความต้องการของนักเรียน สัมภาษณ์ครู ละผู้เชี่ยวชาญ พบว่าผู้เกี่ยวข้องต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอน เพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่านมาใช้เป็นสื่อในการ

จัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ภาษาต่างประเทศ เพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งการใช้ข้อมูลท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี ความเป็นอยู่และสภาพชุมชน เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางไม่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกท้องถิ่นจึงต้องมีการจัดทำ “สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น” เพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราว ใกล้ตัวเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง เกิดความรัก ความผูกพัน มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งต่อตนเองและชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ [3] ที่ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นและการจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นว่า การเรียนรู้ที่ดีควรจะเรียนรู้จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่อยู่ไกลตัว เพราะผู้เรียนสามารถดูดซับการเรียนรู้ได้เร็วผู้วิจัยพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมตามขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนต้องมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนกับเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้การอ่านบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ดังนั้น การที่ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน ซึ่งถือว่าเป็นความรู้เดิม (background Knowledge) ของผู้เรียนจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) ตามแนวคิดของเกรบ (Grabe, 1991: 283) อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร [6] ซึ่งมีแนวคิดว่า ผู้เรียนที่มีโครงสร้างความรู้เดิม ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาที่จะอ่าน นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างความรู้เดิม เป็นแนวทางในการเดาเนื้อหาจากบทอ่าน สรุปความหมายหรือใจความสำคัญ หน้าที่ทางภาษา จุดประสงค์ของบทอ่าน ก่อนที่จะพยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียด ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอน

การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ต้องมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้เรียนในขั้นเตรียมก่อนการอ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน ซึ่งถือว่าเป็นความรู้เดิมของนักเรียนมาสร้างเป็นเนื้อหาในแบบฝึกแต่ละบท เพื่อกระตุ้นและเชื่อมโยงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ [2] พบว่าการสร้างสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่น ทำให้นักเรียนได้อ่านและเรียนรู้ในสิ่งที่มีความรู้หรือคุ้นเคยอยู่แล้วมาจัดการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนได้ศึกษาสิ่งใกล้ตัว และสามารถดูดซับความรู้ได้เร็วและเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ สำหรับกิจกรรมที่ใช้เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมแบบฝึกเป็นกิจกรรม การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกิจกรรมการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารในแต่ละแบบฝึก โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดของสุมิตรา อังวัฒนกุล [7] และวิสาข์ จิตวิตร [6] เพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้บรรลุถึงระดับทำความเข้าใจกับภาษา รู้จักการตีความ สรุปความรู้ความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ และถ่ายทอดข้อความที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ มุ่งเน้นการนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบฝึกมี 5 หน่วยการเรียนรู้ แต่ละแบบฝึกประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ คู่มือครู (คำชี้แจง แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินพฤติกรรม) คู่มือนักเรียน (คำชี้แจง เนื้อเรื่องย่อ ใบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบ) โดยแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล ผู้วิจัยศึกษา ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกของซิลล์ และกลาสโกว่า [15] แนวทาง การสร้างกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของชองเดวีส์ และคณะ [10] และสุมิตรา อังวัฒนกุล แล้วสังเคราะห์เป็นกิจกรรมการอ่านเพื่อ

การสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนพรณ แยมคง [4] ที่ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจ สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โรงเรียนนครนาราชบุรีพาณิชย์การ พบว่า แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในธุรกิจใช้กิจกรรมการอ่านเพื่อการ สื่อสาร ประสิทธิภาพของแบบฝึก มีค่า 80.08/79.42 ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอน อ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 6 แบบฝึก นำมาหาค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.92/82.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 2.5 ขึ้น ไป จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

3. ผลจากการวิจัย พบว่า ผลการทดลองใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอน อ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าจากการ นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครนาราชบุรี (เทศบาลบ้านสวนตาล) เทศบาลเมืองน่าน จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน เพื่อต้องการ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อน และหลังการใช้แบบฝึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกโดยผู้วิจัยจัดทำหน่วยการเรียนรู้ใหม่เป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 15 ชั่วโมง นักเรียนให้ความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน เนื่องจากเป็นเรื่องราว เกี่ยวกับข้อมูลในท้องถิ่น ซึ่งนักเรียนคุ้นเคยและรู้จัก พบเห็นอยู่เสมอในชีวิตประจำวันแอริส และซีเพอร์ [12] กล่าวว่าภูมิหลังและการเข้าใจทางวัฒนธรรมจะทำให้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น การเรียนรู้ข้อมูล เกี่ยวกับท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักและ ภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน สอดคล้องกับแนวคิดของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

มาตรา 81 ที่ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องสร้างเสริม ความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ

4. ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสาระการเรียนรู้ที่ เรียนในแต่ละแบบฝึกเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน เพราะ เป็นข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นความรู้เดิมของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงให้ความรู้เดิมและ พัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ [8] ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมือง กาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสูง กว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย [1] ที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารได้จริง สอดคล้องกับสุมิตรา อังวัฒนกุล [7] ที่ กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ ไม่ได้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้าง ของภาษาเท่านั้น แต่เป็นการเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำ ความรู้ไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้อง กับวิสาข์ จิตวัตร [6] ที่กล่าวว่า กิจกรรมการสอนอ่านที่ เป็นที่นิยมในประเทศไทยคือ กิจกรรมการสอนอ่าน ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากมีข้อดี คือ ผู้เรียนได้อ่านในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ และมี จุดมุ่งหมายในการอ่าน ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนสูง แบบฝึกหัดตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีการถ่าย โอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

ผลการประเมินด้านความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในแบบฝึกที่มีกิจกรรมหลากหลาย มีรูปภาพประกอบที่สวยงาม เนื้อหาน่าสนใจ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจเรียนรู้เนื้อหาเรื่องเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ได้ฝึกซ้ำจนเกิดความเคยชิน รวมทั้งได้มีโอกาสไปศึกษาจากสถานที่จริง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ [8] ที่ว่าการเรียนโดยศึกษาจากสถานที่จริงทำให้นักเรียนสนุกกับการปฏิบัติกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมากในด้านการวัดและการประเมินผลด้านรูปแบบของแบบฝึก และด้านสื่อการเรียนที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่านพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.1 จากการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ ดังนั้น ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ควรนำรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ ของแบบฝึกไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ให้ดีขึ้น

1.2 จากการวิจัย พบว่า การที่นักเรียนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน ทำให้ทักษะด้านการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ครูผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ พัฒนาสื่อ การเรียนการสอนประเภทแบบฝึกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้น

1.3 จากการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดน่าน ทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตน ดังนั้นการนำข้อมูลท้องถิ่นมาทำแบบฝึกจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นและเกิดความรู้สึกรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตน ในด้านทักษะการอ่านผู้เรียนสามารถอ่านแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ในระดับชั้นอื่นในท้องถิ่นอื่น ๆ ตามบริบทและความสนใจของผู้เรียน

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาการสร้างแบบฝึกทักษะทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนในลักษณะการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ

3. ควรมีการวิจัยและพัฒนา แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นในลักษณะของนวัตกรรมใหม่ในลักษณะของบทเรียนออนไลน์ หรือบทเรียนคอมพิวเตอร์

เอกสารอ้างอิง

1. กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย. การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2546.
2. เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์. การพัฒนาสื่อเสริมการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ เรื่องท้องถิ่นนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2547.
3. ไชทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: อลิ้นเพรส; 2539.
4. ทศนพรณ แยมคง. การสร้างแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โรงเรียนดรุณาราชบุรีพาณิชย์การ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2551.
5. วัฒนาพร ระบับทุกข. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: บริษัท แอล ที เพรส จำกัด; 2542.
6. วิสาข์ จิตวิตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2543.
7. สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2537.
8. อัจฉรวรรณ ศิริรัตน์. การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเรียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เมืองกาญจนบุรี สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2549.
9. Aron, Helen. "The influence of background knowledge on memory for reading passages by Native and Nonnative Readers." TESOL Quarterly; 1986. 20(1): 136-140.
10. Davies, E. et al. Task Reading. Cambridge: Cambridge University Press; 1990.
11. Goodman, K. S. Reading a psycholinguistic guessing game. In H. Singer, and R.b. Rudell. The theoretical models and process of reading. Newark, D.E.: international Reading Association; 1972.
12. Harris, A. J., and Sipay. E.R. (1979). How to teach English. New York: Longman.
13. Ness, V. M. Using local materials to teach writing. English Teaching Forum; 1997. 35(1): 49-50.
14. Talib, I. S. "Why not teach non-native English literatures." ELT Journal; 1992. 46(1): 51-55.
15. Seel, B. and Glasgow, Z. Exercises in instructional design. Columbus. OH: Merrill Publishing Company; 1990.

บทความวิจัย (Research Article)

การใช้กลวิธีโฟนิคส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของตำรวจ จังหวัดพะเยาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

Applying Synthetic Phonics Approach to Enhancement of English Pronunciation and Learning Attitude of Policemen in Phayao; Preparedness for ASEAN Community

วัลลพ อยู่ดี^{1*}, กุลธิดา คำมี¹, นัทธิรา คำขาด¹, นฤกร แสงศรีจันทร์¹ และ สมพงษ์ รูปทรง¹

Wanlop U-dee^{1*}, Kultida Khammee¹, Natthira Khamkhad¹, Nareuporn Sangsrijan¹ and Sompong Rubsong¹

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีการสอนแบบโฟนิคส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อกลวิธีการสอนแบบโฟนิคส์ เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการสอน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามทัศนคติทั้งคำถามปลายเปิดและปลายปิด สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการทดลองพบว่า

ในส่วนของการความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น พบว่าหลังจากการใช้กลวิธีการสอนแบบโฟนิคส์นั้น กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนสอบหลังเรียน ได้ดีกว่าก่อนเรียน ซึ่งหมายความว่าความสามารถทางการอ่านออกเสียงของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หลังจากที่ได้รับ การสอนกลวิธีแบบโฟนิคส์ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนซึ่งอยู่ระดับมาก ในด้านการตอบแบบสอบถามปลายเปิดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ชอบ และไม่ชอบของการสอนกลวิธีแบบโฟนิคส์นั้น กลุ่มตัวอย่างชอบขั้นตอนของการเรียนรู้การอ่านออกเสียงที่ช่วยให้ตระหนักในเรื่องของเสียงที่ถูกต้องและโดยเฉพาะอย่างยิ่งชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีสื่อหลากหลาย ในส่วนของปัญหาและข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนที่ใช้กลวิธีการสอนแบบโฟนิคส์นั้น กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าปัญหาที่สำคัญคือ มีเวลาในการฝึกออกเสียงของแต่ละเสียงน้อย ซึ่งบางเสียงต้องใช้เวลาฝึกบ่อยๆ เช่น เสียง TH และในส่วนของข้อเสนอแนะนั้น คือ ควรมีเวลาในการฝึกมากกว่านี้โดยเฉพาะเสียงที่ออกเสียงยาก ควรมีคำศัพท์ที่ใช้ในบริบทของตำรวจมาสอนออกเสียงมากกว่านี้ ควรมีรูปแบบบทสนทนาที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับตำรวจมาฝึกออกเสียงบ้าง และ ควรมีกิจกรรมที่เน้นความหมายของคำศัพท์มากกว่านี้

คำสำคัญ: กลวิธีโฟนิคส์, การอ่านออกเสียง, ทัศนคติการเรียนรู้

¹ สาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา 56000

¹ English Department, School of Liberal Arts, University of Phayao, Phayao 56000

* Corresponding author e-mail: anuchar2555@hotmail.com

Abstract

The objective of this study was twofold, the first one was to investigate the effect of implementing the synthetic phonic on police officers' English pronunciation and the second one was to study the attitudes of the police officers towards the synthetic phonics instruction. The instruments included lesson plans, pre and post tests, and close and open ended questionnaires. The gained data were statistically analyzed using mean and standard derivation (SD) and that on attitudes stemmed from the open ended questionnaires were descriptively summarized.

The research findings revealed as follows;

With regard to the capability of English word pronunciation, it was found that after the synthetic phonics instruction was employed, the participants gained more mean scores of posttest than that of pretest and the significant difference was at 0.05. In term of attitudes towards instruction, the participants possessed the positive attitudes to the synthetic phonics which was at the high level. In relation to favors and disfavours to the instruction, all of the participants favored the steps of pronouncing sounds, blending words, and varied teaching materials. Contrarily, a few participants relayed they disavored words with more than one syllable since it was hard to pronounce. And apropos of problems and solutions for the instruction, the main problem was they required much time to practice pronouncing, especially sounds of [th]. There were four main suggestions; there should be much time to practice words with many sounds. Secondly, there should be more words on police officers' fields. Thirdly, there should be more dialogues relating to policemen' fields to practice. And the last one was there should be more activities emphasizing meanings of words.

Keywords: Synthetic phonics approach, English pronunciation, Learning attitudes

Introduction

Under the context of Asian Economic Community (AEC), it is undeniable that English language is considerably indispensable for member countries, especially Thailand as a Regional Operating Headquarter (ROH) apropos of a means of communication with others, commerce, education, arts and cultures, politics and in particular tourism. The upcoming AEC in 2015, there will be a myriad of tourists and visitors fluxing in Thailand for diverse specific purposes. The police department is established with the aim of protecting safety, providing emergent aids, and services for tourists. The policemen are persons welcoming tourists. Namely, they get exposed to and of course use English language to communicate in real situations. Richards [22]

points out, "English is needed for people who work and will work in the future in tourism, business, and the civil services." If tourist police can use English fluently, they will be able to communicate and investigate crime endangering foreign tourists effectively.

Nevertheless, the research findings of Meemak [16] showed that the problems of English for tourist police are listening as the most serious problem and the speaking, respectively. The common problems found during on duty include conversations on the phones, giving directions, making complaints and so on. It is inferred these problems are related to the skill of speaking which is a main component of communication. With this, English pronunciation is regarded crucial for speaking and listening. Yet, it is found that a

number of Thai learners have difficulty in pronouncing words, especially adult learners who work as policemen. The researchers have been teaching the course of English for Specific Purpose for policemen in the University of Phayao. What the lecturers found are that they are incapable of reading words correctly even easy ones. They don't know how to pronounce English sounds represented by each letter and process of blending sounds. Suchada [19] pointed that the causes of mispronunciation ranging from conveying meanings to confusing communication. Thai learners often use sounds that are similar to those in their mother tongue, for example, pronouncing the sound of [L] in Thai language instead of the sound of [R] in English such as rain, rice, and right. They read lain, lice, and light respectively. With this, intended meanings are changed.

The causes and factors contributing to English pronunciation problems are lack of confidence, inspiration, especially incorrect teaching of word reading. Namely, Thai beginning learners are often taught how to pronounce words by memorizing the whole word or so called "whole language". As adult learners, they are afraid of making mistakes. They feel uncomfortable in their first attempt at speech in English and they are afraid of failure, laughter and ridicule". In addition, some policemen like the subject of this study haven't achieved the bachelor's degree and they haven't learned English for more than years. Consequently, they, police officers, have a difficulty in pronouncing English words correctly and fluently.

With regard to the problems mentioned above, this study, consequently, is driven by the curiosity of the researcher to select the effective method for reading teaching. One of the teaching

strategies that can be implemented in English instruction to develop the ability of pronouncing words correctly and clearly and also helps learners gain meanings of words is the synthetic phonics approach - teaches the relationships between the letters of the written language (graphemes) and the individual sounds (phonemes) and how these relationships are used to read and write words. Even if there is a devoid of studies supporting the effectiveness of phonics approach on reading or pronunciation of adult learners. It is believed that the synthetic phonics approach could enable the policemen, adult learners, to be able to read words, increase the vocabulary knowledge, and boost positive attitude toward English language learning. Khajhonboon [11] said that the Phonics approach is very essential for English instruction because it is closely related to all skills. Asserted by LDA of Minnesota [14], it said that Phonics instruction is a method of teaching reading putting emphasis on letter-sound correspondences. During phonics instruction, learners are taught letter-sound correspondences and how to use them to spell and read words. When learners have a good command of decoding skills, they read more fluently and comprehend more of what they read. Phonics instruction works because it teaches readers the predictable patterns of sounds and symbols produced in the English language.

With this study, the instruction emphasizes the contents based on the approach of synthetic Phonics with 3 steps of teaching procedures (PPPs); presentation, practice, and production. The contents were separated into 2 phases; the first one was that students are taught to link some English sounds to English letters, vowels, and diphthongs and the second one was that students were taught to blend sounds

together to make short words with focus on meanings of words.

Materials and Methods

Objectives of the research

1. To investigate the effectiveness of the synthetic phonics approach on policemen' English word pronunciation after the experiment.

2. To examine policemen' attitudes towards the instruction based upon the synthetic phonics approach.

Hypothesis of the research

1. Policemen's English word pronunciation will be improved after being taught through the synthetic phonics approach.

2. Policemen's attitudes towards the instruction based upon the synthetic phonics approach will be positive.

Scope of the research

1. Target group

The target group was 10 male traffic police officers, aged from 35 – 45 years, on duty at the police station, Muang district, Phayao. They were selected by using the purposive sampling. All of the 10 participants did not graduate the Bachelor's degree.

2. Variables

Independent variable: The Synthetic Phonics Approach

Dependent variable: English pronunciation and learning attitudes

3. Contents of the study

The teaching content of the study consisted of 2 main parts; the first one was that students were taught to link some English sounds to English letters (A-Z), vowels (A, E, I, O, U), and diphthongs (EI, AI, AU, etc), taking 10 hours and the second one was that students were taught to blend sounds together to make short words,

taking 14 hours. According to the needs survey, it showed that the participants wished to learn how to pronounce words that could be used in daily life situations. Consequently, some words that were given to learner to blend were short ones comprising one or two letters and some that were relevant to the police field such as gun, fine, rule, fee, bus, route, catch, and so on.

Research instruments

1. Lesson plans

In the initial process, the researchers studied and gathered the related theories on synthetic phonics approach and then created the lesson plans, totally 24 hours. After the researchers constructed all of the lesson plans, they were submitted to the experts who are English lecturers teaching at the School of Liberal Arts, University of Phayao so as to check the correctness, the properness of the topics, activities, and teaching procedures. After that, the lesson plans were rewritten and adapted. With this, the lesson plans focused upon how to correctly pronounce sounds representing letters, words related to police affairs through the Phonic approach. The contents of the lesson plans were grouped into 2 phases; the first one begins with the instruction of the letters (graphemes) with their associated sounds (phonemes). Besides, some vowels and diphthongs were also presented taking 10 hours. And the second one is that students were taught to blend sounds into syllables and then into words, taking 14 hours. The contents of both phases were taught using the teaching procedures that are presentation, practice, and production.

2. Attitude questionnaire

The relevant theories were studied and the researchers constructed the attitude questionnaire and submitted to the experts to check and evaluate the content validity. After that, the researchers revised it again and then gave it to the sample group in order that they could express their views after the experimental teaching. The Index of Item Objective Congruence was used and the score was from 0.61 to 1. The questionnaire employed in this research consisted of 2 parts; the first one is 10 close ended questions with 5 rating scales asking about effectiveness of the synthetic phonics on English pronunciation, spelling, its learning materials, and blending words. The subject was expected to indicate how much they agreed with each item on a rating scale from 1 to 5 which are (5) very high, (4) high, (3) medium, (2) low, and (1) very low. A mean score taken from the students' attitudes was interpreted by the following range: 1.00-1.49 = very low, 1.50-2.49 = low, 2.50-3.49 = moderate, 3.50-4.49 = high, 4.50-5.00 = very high. And the second one is open ended questions with 2 items asking about what the participants favored or disfavored as well as relevant problems and suggestions.

3. Pre and post tests

The pre and posttests consisted of 30 multiple choice questions in the form of choosing the correct reading of the given words from the tape, covering all of words that are useful for the police men in real situations. Evidence on validity of the test was reached by submitting it to the 3 lecturers teaching in the University of Phayao who specialized in teaching, assessment and evaluation. They were asked to give comment on correctness or appropriateness of the multiple choices, clarity of the choices. All amendments from the experts were simplifying the stems of the questions, and relatedness of choices. This

procedure was considered sufficient evidence on the test validity.

Data collection

1. Process of gathering data

1.1 Gathering all data was conducted at the School of Liberal Arts, University of Phayao. Prior to the instruction based on the synthetic Phonics approach, there was an orientation day for the sample group for the sake that they would have better understanding of activities and methods of the instruction using the Phonics approach.

1.2. Then the pretest of English pronunciation was administered to the participants which lasted an hour.

1.3. The instruction based on the Phonics approach was performed by the researchers that implemented the lesson plans with 2 phases. The instruction occurred at the University of Phayao, from June to October, 2014.

1.4. After the instruction, the post test was given to the participants again to compare difference between scores of pretest which lasted an hour.

1.5. Upon the end of the teaching, the questionnaire on learning attitudes was provided to the participants so that they could express their attitudes towards the instruction based on the Phonics approach which lasted an hour.

2. Process of data analysis

The gained data derived from the pre-test were statistically analyzed using Mean and Standard Deviation (S.D) to compare the improvement before and after the instruction. Besides, the data from the attitude questionnaire were statistically analyzed using Mean, and Standard Deviation (S.D) to find out the

effectiveness synthetic phonics approach. Also, attitudes on favors, disavors, problems, and suggestions for synthetic phonics approach were descriptively summarized.

Literature Review

Synthetic phonics approach

The term “synthetic” refers to the process of synthesising, or blending individual sounds together. In synthetic phonics programs, children practise blending as soon as they know letter-sounds that blend together to make a word. [12] The phonics approach teaches children to decode words by sounds, rather than recognizing whole words. The emphasis in early years teaching is on synthetic phonics, in which words are broken up into the smallest units of sound (phonemes). In conclusion, the synthetics phonics approach is defined as the strategy for reading in which helps learners to decode phonemes and link letters and sounds together to blend words.

Teaching Procedures of Phonics

National Institute for Literacy in USA suggests phonics-teaching method, which is “The Research Building Block on How to Teach Children to Read”. There are 4 steps of Bottom-up as follows [11]

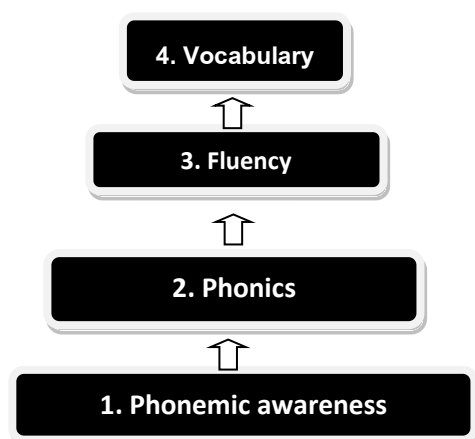

Figure 1: The Research Building Block on How to Teach Children to Read

1. The first step involves with phonemic awareness which means the ability of hearing, perception, distinction of English phonemes which are components of words and syllables.

2. The second step is associated with phonics which refers to the ability of linking letters and sounds (letter-sound correspondence) which helps learners to decode the graphemes.

3. The third step pertains to fluency instruction which means the ability of reading fluently and accurately.

4. The fourth step is called vocabulary which means the ability of gaining meanings of new words after reading.

Synthetic phonics instruction

In terms of adult, it has long been an assumption in adult education in general and adult ESL education in particular that learners learn better when the material they study is relevant to their real-life needs and goals [2]. Jones [9], Koda [10], and Strucker [21] maintain that teaching adult ESL literacy students the letter-sound correspondences in the English writing system through phonics instruction should improve their reading. Holt [6] stated the techniques which were listed by some researchers and him. These techniques involve beginning level learners as active participants in selecting topics, language, and materials and can be used for working with adult who is low-level adult ESL learner. One of these techniques said that teacher should combine life-skill reading competencies with phonics, word recognition, word order, spacing words in a sentence, reading words in context, and reading comprehension.

English speech sounds

Speech sounds are classified as consonants and vowels. Consonants are sounds that are produced as a result of the modification of the outgoing air stream by the organs of articulations, with or without vocal cord vibration. On the contrary, vowels are produced without interruption and without any restriction of friction in the air stream.

Learning attitude

In educational field, we always study about learning attitude or student's attitude, which is an integral part of learning. There are definitions of attitudes, for example, Hergenhahn [5] defined attitude that inclination stemmed from learning in response to objects or situations in either positive or negative. In line with the definition by Lefton [13], it is defined as patterns of feelings, believes, and inclination of behaviors to objects, ideas, or persons. There are three types of components contributing to attitudes [23] which are cognitive components; pertains to knowledge or comprehension of persons towards stimuli, affective components; relates to persons' feelings or emotions that have relationship with stimulants which are caused from persons' evaluation in ways of satisfaction, dissatisfaction, favors, disfavours, and positive or negative ways, and behavioral components; the inclination of persons to act, behave, or response to stimulants in a positive or negative way. Nevertheless, it is resulted from knowledge, comprehension, and feeling.

Results

The effect of Synthetic Phonics approach on English pronunciation

Table 1 Illustration on overall mean scores of pretest and posttest

	N.	Mean	SD.	Sig.
Pretest	10	12.8000	3.01109	0.05
Posttest	10	16.8000	1.31656	

According to the aforementioned above, it illustrated the significant difference was at the 0.05 level. By the end of implementation of the synthetic phonics approach, students' posttest score mean ($M = 16.80$, $SD = 1.31$) on English pronunciation skill was higher than that of the pretest ($M = 12.80$, $SD = 3.011$).

Students' satisfaction towards the synthetic phonics approach from close ended questionnaire

It was found that students' opinions towards the instruction based on synthetic phonics approach were at the high level ($M = 3.87$, $S.D = 0.582$). With regard to each item, the most highest mean score with which students strongly agreed was the item 4 ($M = 4.2$, $S.D = .63246$), stating that *"Phonics activities help me blend sounds into words and read correctly"*, which was at the high level. Contrarily, the items 6, stating that *"Phonics instruction helps me read more quickly"* ($M = 3.6$, $S.D = .51640$) was the lowest mean score which was at the high level.

Students' opinions toward the synthetic phonics approach from open-ended questionnaire.

According to the open-ended questionnaire (item 1), it indicated that students favored to learn ways to pronounce words through the Phonics approach. The first reason was that

approximately 100% of respondents (10 persons) liked the Phonics instruction since it helped them to correctly pronounce syllables or sounds that they have never learned before. They also liked activities with pictures and animated materials enabling them to practice uttering correct sounds and blend sounds into words and they responded they liked a class with small number of learners, since there were more opportunity to ask what they did not understand and could practice pronouncing with teacher one by one. On the other hand, 50% of them (5 persons) disfavored blending of words with more than one syllable such as *traffic*, *complain*, and *forget*.

With regard to the item 2, all of respondents relayed that their main problems of pronunciation was they haven't learned for more than 10 years, so it took much time to practice and answered that sounds they didn't like was [th], because they always forgot to place the tip of your tongue between the top and bottom teeth when reading the whole word. In addition, one respondent replied that he couldn't separate difference of sounds between R and L.

For any suggestions, there were 4 suggestions, firstly, most of respondents recommended that there should be much time to practice, especially words with many sounds, and vowels. Secondly, there should be more words in terms of police officers' fields. Thirdly, there should be more conversational situations between the police and people used in real life to practice speaking. And the last one was that there should be more activities and exercise emphasizing meanings of words.

Discussion and conclusion

Discussion of the research findings on the effectiveness of the synthetic phonics approach on pronunciation

The following discussion was based on the findings of this study. According to the finding, it was found that the students' English pronunciation skill was better and ameliorated after being taught through the synthetic phonics approach. As we can see, the Phonics technique has greatly positive effects on reading ability, namely, it could help learners, especially adults whose English background knowledge in term of reading or pronunciation is somewhat low read words correctly according to the phonetics rules and decode words. That is because the learners learnt the process of synthetic phonics approach which involves with a method of teaching reading which first teaches the letter sounds and then builds up to blending these sounds together to accomplish full pronunciation of whole words. That is, they learnt how to utter correct sounds of each letter and tried to know each vowel as well as some diphthongs and eventually learned how to blend sounds into words. Conclusively, adult learners learned the correct process of synthetic phonics approach step by step which could make them understand sound-letter correspondences and enable them to become more phonemically aware of sounds. The study carried out by de Graaff et al [12] disclosed that initial practice of a small set of words with a few letters makes it easier for beginning readers to understand the alphabetic principle, rather than exposure to a large number of words. In addition, Ocana [17] supported that by using a systematic approach to decode words, students could be phonemically aware of sounds in lieu de just learning the alphabet. Learning the sounds of words, they are

able to blend sounds together to accurately pronounce a word. Consistent with Ehri's [4] statement that systematic phonics teaching aids students in reading words accurately by attending to the letters and the sounds that each of the phonemes represent. In addition, recently, the US National Reading Panel (NRP) concluded that phonic teaching strategy was proved more effective than whole word approaches [8] which is in accordance with the suggestion of Rose Report that early reading instruction should include synthetic phonics (cited from Wyse & Styles, 2007, p 36) Additionally, the study conducted by Connelly et al. [3] revealed that the reading comprehension of beginning readers was better than children who did not receive phonics. And the phonics group was superior to the non-phonics group in both non word reading and phonemic awareness, and in reading words with regular letter-sound correspondences.

Besides, their capability of reading words is better which might be due to a provision of diverse learning materials such as auditory and visual activities; pictures, sound clips, videos, flash cards, and demonstrations. These interesting activities are regarded important tools to help learners have a better understanding of decoding words according to the phonetics rules. Especially, charts of speech organs really helped learners to pronounce sounds correctly. Certainly, they also could practice what have been taught with these varies materials which could draw their intentions and increase attention while learning. Foorman et al. [17] suggested that some synthetic phonics programs use a variety of activities consisting of auditory, visual, and kinesthetic modalities, as well as decoding rules to help students convert letters into sounds. The findings of the Mathew & Alidmat [15] revealed that the

eclectic approach by integrating audio-visual resources with the prescribed course content yield a positive effect on the teaching-learning process in EFL classroom. The respondents relayed that these resources are useful to understand difficult concepts given in the course books and they felt that use of these aids can increase retention. Besides, Siripan [19] contended that the instruction using the phonics approach with multisensory approach is the activity making learners fun, draw their more attention to pronunciation.

Discussion on the attitudes toward Phonics instruction from the close – ended questions.

After the instruction based upon the Phonics approach was implemented, it shed the light that students' opinions towards the instruction based on Phonics approach were at the high level ($M = 3.87$, $S.D = 0.582$). With regard to each item, the most highest mean score with which students strongly agreed was the item 4 ($M = 4.2$, $S.D = .63246$), stating that “ *Phonics activities help me blend sounds into words and read correctly*”, which was at the high level. This finding could be inferred that the activities of synthetic phonics such as learning how to utter sounds of letters, vowels, and diphthongs and learning how to blend sounds into words through visual – audio aids could help them pronounce correctly according to the phonetics rules; for instance, they were given to watch the video clips showing the speech organs, learners tried to repeat sounds. That might be due to the fact that these activities or teaching steps of Phonics approach enabled them to have phonemic awareness which is the basis of pronunciation. And these eclectic materials like visual channels could increase their interests and intention contributing to retention. That is

supported by the research finding of Sucharda [19] that after the instruction through the phonic poster material, the ability of reading vocabulary of grade 3 students was improved more than before being given the instruction. That means that visual material like poster could enable learners to decode, separate sounds and blend words. Besides, each activity had ample time for them to practice, that is, the first phase of Phonics instruction took 10 hours for practicing each sound accurately. Thanks to much time, each participant was trained how to pronounce one by one.

Contrarily, the item with which participants disagreed was *"Phonics instruction helps me read more quickly"* ($M = 3.6$, $S.D = .51640$) That means the participants are not able to read words quickly and fluently. That is due to the fact that learners could not blend sounds into syllables and sounds quickly because there are some sounds that are not appeared in Thai language such as *"th, v, and r"* And these sounds must take much time to master, so when they read words with these phonemes, they always produced speeches slowly.

Discussion of the attitudes toward synthetic phonics instruction from the open – ended questions.

According to the open- ended questionnaire (item 1), it showed that students favored to learn ways to pronounce words through the Phonics approach. That may be because they learned how to pronounce sounds through appealing teaching aids taken from different sources such as visual aids, audio materials, even technology mode. These could make them enjoy learning. Also, much time was given to each phase to practice and to give them chances to ask in a friendly way. Importantly, the teacher

understood learners' problems and could demonstrate pronunciation to every learner individually in the light of small class. With these varied teaching materials, it could lead to the learning environment that is relaxing and non-threatening and have an incremental influence on learners' attitudes. Supported by the study of Hussain [7], it revealed that significant positive correlation was found between classroom learning environment and attitude towards the learning of English. That means the learning environment that is relaxing or friendly could help learners have positive attitudes toward leaning English.

On the other hand, in terms of participants' problems on learning through the synthetic phonics are that there was a trouble pronouncing [th] sound when reading the whole word and sentences. That is because this sound is not appeared in Thai language and it is hard to place the top of the tongue between the upper and lower teeth. A few respondents relayed that they always forgot to place the tip of your tongue between the top and bottom teeth when reading the whole word or sentences. Another factor is that some learners are shy to make this sound as a result of replacing the tip of tongue between the upper teeth and lower teeth. Therefore, when they pronounce words with these troublesome sounds, they feel afraid of making mistakes. That is consistent with the research findings of Samran [18] that the English sounds that Thai learners have the most trouble producing was fricatives such as /θ/ /ð/ accounting for 100%, lateral such as [l] accounting for 93.33%, Tap or Flap such as [r] accounting for 86.67, respectively and she contended that the English sounds Thai learners have trouble pronouncing voiced velar fricatives as a result of these sounds do not appear in Thai language.

Conclusion

This study investigated the effectiveness of synthetic phonics approach on English pronunciation and learning attitudes of adult learners like police officers in Phayao. This study has shown that the synthesis phonics approach has a great impact on participants' pronunciation of words, learning attitudes, and learning atmosphere.

References

1. ผลสำรวจชี้ ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทย “ห่วยสุด” ในอาเซียน ได้คะแนนเกินครึ่งเล็กน้อย, สิงคโปร์ ครองที่ 1. [อินเทอร์เน็ต/หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ] 2558 [เข้าถึงเมื่อ 17 เมษายน 2558] เข้าถึงได้จาก:
<http://www.manager.co.th/around/viewnews>.
2. Auerbach, E.R. Making Meaning, Making Change: Participatory Curriculum Development or Adult ESL Literacy. [Internet]. the Electronic Journal for English as a Second Language;1995 [cited 2015 April 15]. Available from <http://www.tesle.org/wordpress/issues/volume1/ej03/ej03r8/>.
3. Connelly, V., Johnston, R., Thompson, G.,B. The effect of phonics instruction on the reading comprehension of beginning readers. Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal 14: 423–457, 2001.
4. Ehri, L.C. Teaching phonemic awareness and phonics: An explanation of the National Reading Panel Meta-Analyses. In P. McCardle, & V. Chhabra (Eds), The voice of evidence in reading research (pp. 153-186). York, Pennsylvania: The Maple Press 2004.
5. Herganahn, B.R. An Introduction to Theories of Personality. New Jersey: Prentice Hall ; 1980.
6. Holt. G.K. Teaching low level adult ESL learners.Washington, DC: National Clearinghouse for ESL Literacy Education 1995.
7. Hussain, A. M. The Influence of Learning Environment on Learners' Attitude in a Foreign Language Setting. Strength for Today and Bright Hope for Tomorrow. 10, 2010; 573-587.
8. Johnston, R. S., McGeown, S., Watson, J. E. Long-term effects of synthetic versus analytic phonics teaching on the reading and spelling ability of 10 year old boys and girls. Springer Science+Business Media B.V; 2011.
9. Jones, Pauline. Planning an oral language program.In Pauline Jones (ed.),Talking to Learn. Melbourne: PETA 1996;12–26.
10. Koda, K. Developing L2 intraword orthographic sensitivity and decoding skills. The Modern Language Journal, 83 (1), 1999; 51–64.
11. Khajonboon, Namtip. Using Phonics Method to Promote English Pronunciation and Vocabulary Knowledge of Mathayom Suksa 1 Students. Master of Education, Teaching English. Chiang Mai University; 2010.
12. Konza, D. Phonics. [Internet] 2010 [cited 2015 April 16]. Available from: http://www.decd.sa.gov.au/literacy/files/links/1_3_Phonics_June_2012.pdf
13. Lefton, Lester A. Psychology. 3rd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon 1979.
14. LDA of Minnesota. Decoding Skills. NetNews. 4(3); 2004.
15. Mathew, N. G., Alidmat, A. O. H. A Study on the Usefulness of Audio-Visual Aids in EFL Classroom: Implications for Effective Instruction. International Journal of Higher Education 2(2) 2013; 86-92.

16. Meemark, M. An Analysis of Needs and Problems of English for Tourist Police. Master of Arts. MahidolUniversity. Bangkok. (Thailand). Thai thesis database 2002.
17. Ocan, H. Vanessa. Effects of Extended Explicit Systematic Phonics Instruction on Adult L2 Fluency. Master of Arts. Linguistics and English Language Brigham Young University June 2011.
18. Samran, T. The Development of Pronunciation Skill of the Fricative Sounds Through the Use of the Manual "Fricative Sounds in English" for the First Year English Major Students at Phetchabun Rajabhat University. Journal of Phetchabun Rajabhat. 14, 2012; 37-43.
19. Sucharda, I. A Development of English Vocabulary Pronunciation Ability of Grade 3 Students through Phonics Poster Materials. Veridian E-Journal. 3, 2013; 141-152.
20. Struck, J. Adult ESL in the United states. In B.J. Guzzetti(Ed.), Literacy for the new millennium, Volume4 (pp.73-90). Westport CT Praeger; 2007.
21. Tipmontree, S. The Use and the Problems of English and Intercultural Communication Skills of Thai Tourist Police Officers. Degree of Master of Arts Department of English for Business and Technology .University of the Thai Chamber of Commerce 2007.
22. Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York: John Wiley and Sons ; 1971.
23. Wyse.D and Goswami.U. Synthetic Phonics and the Teaching of Reading. British Educational Research Journal, 34(6). 2008; 691-71

คำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เป็นวารสารวิชาการจัดพิมพ์โดยมหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ผู้พิมพ์สามารถส่งเรื่องมาลงพิมพ์ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกหรือสังกัดมหาวิทยาลัยพะเยาเท่านั้น ผลงานที่ได้รับการพิจารณาถึงพิมพ์ในวารสารจะต้องมีสาระน่าสนใจ เป็นงานที่ทบทวนความรู้เดิม หรือองค์ความรู้ใหม่ที่ทันสมัย รวมทั้งข้อคิดเห็นทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

นอกจากนี้สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เจ้าของบทความต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมในการวิจัยได้รับทราบข้อมูลและตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัยด้วยความสมัครใจ และจะต้องเป็นงานที่ไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาถึงพิมพ์ในวารสารใด ๆ บทความอาจถูกดัดแปลงแก้ไขเนื้อหา รูปแบบ และสำนวน ตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล และนำไปอ้างอิงได้ หากผู้พิมพ์มีข้อสงสัยในการจัดเตรียมต้นฉบับสามารถตรวจสอบระเบียบการตีพิมพ์ล่าสุดของวารสาร ได้จาก E-mail: j.nu.phayao@gmail.com

การเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ แต่จะเรื่องจะต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์ และการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามหลักของราชบัณฑิตยสถานให้หลีกเลี่ยงการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยในข้อความ ยกเว้นกรณีจำเป็น เช่น ศัพท์ทางวิชาการที่ไม่มีคำแปล หรือคำที่ใช้แล้ว ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เขียนปนภาษาไทยให้ใช้ตัวเล็กทั้งหมด ยกเว้นชื่อเฉพาะสำหรับต้นฉบับภาษาอังกฤษควรได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก่อน

2. ขนาดของต้นฉบับ: ใช้กระดาษขนาด A4 (8.5x11 นิ้ว) และพิมพ์โดยเว้นระยะห่างจากขอบกระดาษด้านละ 1 นิ้ว จัดหน้าพิมพ์เป็นสองคอลัมน์ ในส่วนตารางและรูปภาพ ถ้ามีขนาดใหญ่สามารถใช้เป็น 1 คอลัมน์ได้

3. ชนิดและขนาดตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษร **Browallia New**

- ชื่อเรื่องใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา
- ชื่อผู้พิมพ์ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ
- หัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา
- หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวหนา
- บทคัดย่อและเนื้อเรื่องใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ

- เชิงอรรถ (อยู่ท้ายบทความหน้าแรก) ซึ่งจะมีที่อยู่/สังกัดของผู้พิมพ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และ E-mail ของผู้พิมพ์ ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกติ

4. การส่งต้นฉบับ ผู้เสนอผลงานจะต้องส่งต้นฉบับแบบพิมพ์ ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์แบบ “.doc” (MS Word) และ pdf file มาที่กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาหรือที่ E-mail: j.nu.phayao@gmail.com

5. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 15 หน้า และไม่ควรรีบบเกินไป โดยรวมทั้งตาราง รูปภาพ (JPEG.) และเอกสารอ้างอิง (แบบ Vancouver Style) ด้วย

6. รูปแบบการเขียนต้นฉบับ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทบทความรายงานผลงานวิจัย (Research article)
2. บทความวิชาการทันสมัยที่จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยใหม่ ๆ ที่ผู้อื่นได้ทำไว้มาก่อน (Review article)

7. ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้า ตรงกลางด้านบนของกระดาษ A4

การเรียงลำดับหัวข้อในบทความผลงานวิจัย

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ควรสั้น กระชับ และสื่อเป้าหมายหลักของงานวิจัย ไม่ใช้คำย่อ ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร (ประมาณ 2 บรรทัด) ชื่อเรื่องให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ต้นฉบับภาษาไทยให้พิมพ์ชื่อเรื่องภาษาไทยก่อน แล้วตามด้วยภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่าง **“Local Communities’ Participation in Sustainable Tourism Management along the Phayao Lake Rim”**

2. **ชื่อผู้พิมพ์ [Author(s)]** และที่อยู่ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และระบุหน่วยงานหรือสถาบันที่สังกัดและ E-mail address ของผู้พิมพ์ เพื่อกองบรรณาธิการและผู้ที่สนใจบทนิพนธ์สามารถติดต่อได้

3. **บทคัดย่อ (Abstract)** เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้น และมีเนื้อหาครบถ้วนตามเรื่องเพิ่มความยาวไม่เกิน **250 คำ** ไม่ควรมีคำย่อ

4. **คำสำคัญ (Keywords)** ให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา ไม่ควรเกิน **5 คำ**

5. **บทนำ (Introduction)** เป็นส่วนเริ่มต้นของเนื้อหาที่บอกความเป็นมา เหตุผล และวัตถุประสงค์ที่นำไปสู่การวิจัยนี้ ควรให้ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องจากการตรวจเอกสารประกอบ

6. **วัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา (Materials and Methods)** ให้ระบุรายละเอียดวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งื่อนำมาศึกษา จำนวน ลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่ศึกษา อธิบายวิธีการศึกษา แผนการทดลองทางสถิติ วิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ และการแปลผล

7. **ผลการศึกษา (Results)** รายงานผลที่ค้นพบ ตามลำดับขั้นตอนของการวิจัย อย่างชัดเจนได้ใจความ ถ้าผลไม่ซับซ้อน และมีตัวเลขไม่มาก ควรใช้คำบรรยาย แต่ถ้ามีตัวเลขหรือตัวแปรมาก ควรใช้ตารางหรือแผนภูมิแทน ไม่ควรมีเกิน 5 ตารางหรือแผนภูมิ

8. **วิจารณ์และสรุปผล (Discussion and Conclusion)** แสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาดังกับวัตถุประสงค์และเปรียบเทียบกับสมมติฐานของงานวิจัยที่ตั้งไว้หรือแตกต่างไปจากผลงานที่มีผู้รายงานไว้ก่อนหรือไม่ อย่างไร เหตุผลใดจึงเป็นเช่นนั้น และมีพื้นฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้ และให้จบด้วยข้อเสนอแนะที่จะนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือทิ้งประเด็นคำถามการวิจัย ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยต่อไป

9. **ตาราง รูป ภาพ แผนภูมิ (Tables, Figures, and Diagrams)** ควรคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง โดยเรียงลำดับให้สอดคล้องกับคำอธิบายในเนื้อเรื่อง และต้องมีคำอธิบายสั้นๆ ที่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วน

กรณีที่เป็นการวางคำอธิบายอยู่ด้านบน ถ้าเป็นรูปภาพ แผนภูมิ คำอธิบายอยู่ด้านล่าง (สำหรับรูปภาพจะต้องส่งในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ jpg.)

10. **กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements)** ระบุสั้น ๆ ว่างานวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุน และความช่วยเหลือจากองค์กรใด หรือผู้ใดบ้าง

11. **เอกสารอ้างอิง (References)** ระบุรายการเอกสารที่นำมาใช้อ้างอิงให้ครบถ้วน โดยใช้ **แบบ Vancouver Style** คือ การอ้างอิงในเนื้อเรื่อง (in-text citations) เมื่อนำผลงานของผู้อื่นไม่ว่า บางส่วนหรือทั้งหมดมาอ้างอิงในงานนิพนธ์ให้ใส่ตัวเลขกำกับที่ท้ายข้อความนั้น เรียงตามลำดับ [1], [2], [3].... แล้วรวบรวมเป็นเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

11.1 **รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงหนังสือ (Book)**

รูปแบบ :

1. ชื่อผู้แต่ง. ชื่อหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่. เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์; ปีที่พิมพ์.

2. Author. Title of Book. Edition of Book. Place of Publication: Publisher Name; Year of Publication.

ตัวอย่าง:

1. ชมพูนุช อ่องจิริต. คลื่นไฟฟ้าหัวใจทางคลินิก. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2539.

2. Getzen, TE. Health economics: fundamentals of funs. New York: John Wiley & Son; 1997.

11.2 การอ้างอิงจากวารสาร (Journal)**รูปแบบ:**

1. ชื่อผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง. ชื่อย่อของวารสาร. ปีที่พิมพ์; ปีที่ (ฉบับที่): เลขหน้า.

2. Author. Title of Article. Title of Journal. Year of Publication; Volume (Issue) : pp.xx.

ตัวอย่าง:

1. พิจารย์ เจริญศรี. การปรับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารก่อนรุกเข้าสู่โลกโลกาภิวัตน์ครั้งใหม่. นักบริหาร 2547; 24(2): 31-6.

2. Russell FD, Coppel AL, Davenport AP. In vitro enzymatic processing of radiolabelled big ET-1 in human kidney as a food ingredient. Biochem Pharmacol 1998; 55(5):697-701.

11.3 รายงานจากการประชุมทางวิชาการ (Proceedings)**รูปแบบ :**

1. ชื่อผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง. ใน: ชื่อคณะกรรมการ, ชื่อเอกสารรายงานการสัมมนา; วันที่เดือนปีที่; สถานที่จัดประชุม, เมืองที่พิมพ์. สำนักพิมพ์; ปีที่พิมพ์. หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

ตัวอย่าง:

1. พิทักษ์ พุทธรชัย, กิตติ บุญเลิศนิรันดร์, ทนงค์ดี มณีวรรณ, พงาม เดชคำณ, นภา ชันสุภา. การใช้เอทีฟอนกระตุ้นการสุกของพริก. ใน: เอกสารการประชุมสัมมนาทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 15 สถาบันวิจัยและพัฒนา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. กรุงเทพฯ 2541. หน้า 142-9.

2. Bengtsson S, Solheim BG. Enforcement of data protection, privacy and security in medical informatics. In: Lun KC, Degoulet P, Piemme TE, Reinhoff O, editors. MEDINFO 92. Proceeding of the 7th World Congress on Medical Informatics; 1992 Sep 6-10; Geneva, Switzerland. Amsterdam: North Holland; 1992. p.1561-5.

11.4 การอ้างอิงจากพจนานุกรม**รูปแบบ:**

1. ชื่อพจนานุกรม. พิมพ์ครั้งที่. เมืองหรือสถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์; ปีที่พิมพ์. หน้า.

ตัวอย่าง:

1. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์; หน้า1488.

2. Stedman S, medical dictionary. 26th ed. Baltimore: Williams & Wilkins; p.119-20.

11.5 การอ้างจากหนังสือพิมพ์**รูปแบบ:**

1. ชื่อผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง. ชื่อหนังสือพิมพ์. ปี เดือน วัน; Sect: หน้า 15.

2. Author. Title of Article. Title of Newspaper. (Year, month date); Sect: pp. xx.

ดั่งตัวอย่าง:

1. พรรณี รุ่งรัตน์. สทศ ตั้งทีมพัฒนา
ข้อสอบระดับชาติมั่นใจคุณภาพ. เดลินิวส์ 12 พฤษภาคม
2548.

2. Lee G. Hospitalization tied to
ozone pollution: study estimates 50,000 admissions
annually. The Washington Post 1996 Jun 21; Sect.
A: 3(col.5).

11.6 อ้างจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์**รูปแบบ:**

1. ชื่อ โฮ ม เพ จ / เวิร์บ ไช ด้
[อินเทอร์เน็ต]. ปีที่พิมพ์; สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ เดือน
ปี. ได้จาก: URL.

2. Author. [Internet]. Year; Date of
Publication [updated] year month day. Available
from:

ดั่งตัวอย่าง:

1. Kimberly Harris [อินเทอร์เน็ต].
2555; สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2556. ได้จาก
<http://www.mnn.com/your-home/at-home/blogs/13-natural-remedies-for-the-ant-invasion>

2. UCLA Division of General
Internet Medicine and Health Services Research
[Internet]. Accessed 2014 February 10. Available
from: <http://www.gim.med.ucla.edu/kdqol>

ข้อมูลในการติดต่อ:

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยพะเยา 19 หมู่ 2 ต.แม่กา

อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทร. 0 54-466666 ต่อ 1048

โทรสาร. 054-466714

E-mail: j.nu.phayao@gmail.com

ใบสมัครสมาชิการสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
โปรดกรอกรายละเอียดในใบสมัคร ดังต่อไปนี้

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ชื่อ-นามสกุล.....
ที่อยู่ บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....
หน่วยงาน.....
สถานที่ทำงาน.....
ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ข้าพเจ้าขอสมัครเป็นสมาชิการสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ดังนี้:

☐	สมัครเป็นสมาชิกหนึ่งปี	ค่าสมาชิก 200 บาท
☐	สมัครเป็นสมาชิกห้าปีติดต่อกัน	ค่าสมาชิก 800 บาท

ลงนาม.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ท่านสามารถส่งจ่ายธนาคัตหรือตัวแลกเงิน ส่งจ่ายในนาม:
นางสาวรัชฎาภรณ์ แก้วสืบ (วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา)
กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยพะเยา ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000
โทรศัพท์ 0 - 5446 - 6666 ต่อ 1048
โทรสาร 0 - 5446 - 6714

**Membership Application From
Journal of Humanities and Social Sciences University of Phayao**

Date.....

Name (Last).....(First).....

Mailing Address.....

Sub-district..... District.....

Province (City State)..... Country.....

Postal Code..... E-mail Address.....

Telephone No..... Fax No.....

I Would like to subscribe of membership of Journal of Humanities and Social Sciences University of Phayao for:

☐	One-Year membership	(200 Baht)
☐	Five-Year membership	(800 Baht)

Please rent your personal check or money order to the following address:

Miss Ratchadaporn Kaewsueb, 'Journal of Humanities and Social Sciences University of Phayao'

Division of Research and Quality Assurance Affairs

University of Phayao, Phayao 56000

Tel. 0 – 5446 - 6666 ext. 1048

Fax. 0 - 5446 – 6714